

Szabadulás a sötétség erőiből

Emmanuel Eni

Első fejezet: Menekülésem egy „Új életbe”

*„Tanítsd a gyermeket az ő útjának módja szerint; még mikor megvénhedik is, el nem távozik attól.”
(Péld 22,6)*

Ez egy történet Isten munkájáról – fenséges, csodálatos és titokzatos – engedelmesség JÉZUS KRISZTUS nekem szóló parancsának: „Menj és tegyél bizonyosságot arról, mit tettem érted.”

Van, aki a szerencsétlenségről úgy gondolkozik, hogy az a sors cselekedete és mi semmit sem tehetünk ellene, hogy megváltoztassuk életünk eseményeit. Egy bizonyos fokig ez igaz. Isten gyermekének az élete meg van tervezve (Péld 16,9). Az hogy a terv beteljesül-e vagy sem sok tényezőtől függ, az egyén közelségétől Istenhez, a nézetétől az élet végső céljáról, és a szociális-szellemi környezettől, amiben találja magát.

Az életedet próbára teszik külső tényezők. A krízis akkor érkezik el, amikor az akaratod átadod így vagy úgy: a jónak vagy a gonosznak. Szerethetsz vagy gyűlölhetsz. Kívánhatod, hogy érts vagy ne érts. Az engedelmeskedni akarás az újjászületett keresztény legnagyobb ereje, míg a szófogadatlanúság akarása a legpusztítóbb erő egy bűnös számára.

A világban egy magára hagyott gyermeket a két erő közül az egyik irányítja: jó vagy rossz, helyes vagy helytelen. Isten vagy a gonosz. Mindenkit ez a két ereje ez életnek tesz próbára, és mindenkinek választania kell melyik életet éli. És úgy hiszem ez az, amit ír a Biblia: „Tanítsd a gyermeket az ő útjának módja szerint; még mikor megvénhedik is, el nem távozik attól.” Egyet fogsz érteni vele, hogy egy gyermeknek a legkedvesebb és legközelebbi személy az édesanyja. Egy árva szerencsétlen gyermek még jobban ki van téve a gonosznak mint a nem árva gyermek. Az anya védelmező testileg és lelkileg is, és kettős tragédia, mikor mindkét szülő meghal, és még inkább az, ha a legtitokzatosabb körülmények között hunytak el. Az én történetem 22 évvel ezelőtt kezdődött egy kis faluban, Amerie Iriegbu Ozu Item-ben, Imo tagállamban, Nigériában. A szüleim nem tartoztak a gazdagok közé, de az apámat az a kiváltság érte, hogy örökölt 42 hektár földet a nagyapámtól, egy áldás, ami mára a legnagyobb szerencsétlenséget hozta a család számára. Az apámat nagyon irigyelték a távoli és közeli ismerősök, de az okokat nem ismerem pontosan, talán azért mert ilyen nagy földet örökölt.

Boldog család voltunk, négy gyermeke volt a szüleinknek: Love, Margaret, Emmanuel és Chinyere. Miután megszületett a két lány, a szüleim 14 évet vártak, hogy én is megszülessek (az egyetlen fiú) és később a húgomra, Chinyere-re. Ez igazi boldogságot hozott a családba, de rövid életű volt ez a boldogság, mert beütött az első tragédia. Az én szerető és gondoskodó édesanyám meghalt. Azt állítják, hogy a boszorkánysághoz köthető a halála, és négy évvel később az apám is meghalt, állítom, hogy egy tabu munkája által, ami ellene irányult. Két évvel a szüleim halála után a legidősebb nővérem, Love, titokzatosan eltűnt és Margaret, a másik nővérem pedig megbolondult. Ez tragédiák sorozata volt egy szerény és boldog család életében. A húgomat és engem elküldtek a nagyszüleinkhez. Itt fejeztem be az általános iskolát és később fel is vettem az Item

középiskolába. A harmadik osztályig jutottam el, ekkor kirúgtak az iskolából, mert nem tudtam a költségeket fizetni stb. Röviddel ezután a nagyszüleim is meghaltak. A temetési ceremóniák után egy ismeretlen rokon elvitte a hűgomat, Chinyerét, és a mai napig nem tudok semmit a hollétéről. A súlyos bántalmazások miatt visszakényszerültem az apám házába, és ott éltem 13 évesen egyedül. Hogy eteti magát egy 13 éves gyerek az apja ellenségei körében és ebből következően a saját ellenségei körében? Milyen rémült voltam! Ezek az események úgy tündek számomra, hogy elhozták az értelmes élet végét. Volt valaki, akit érdekelttem? Volt egyáltalán valaki, aki foglalkozott egy „kis fiú szerencsétlenségével?”

Egy nap találkoztam egy barátommal, akit az általános iskolából ismertem, Chinedum Onwukwénak hívták. Chinedum nagyon szeretett engem és miután hallotta mik történtek velem elvitt a szüleimhez, akik szívesen befogadtak engem és magukhoz vettek második fiúkként. Az élet újra normális lett. Gondoskodtak rólam. Újra boldog voltam: és akkor tudtam, hogy az az Isten, akihez anyám imádkozott, mikor még élt, létezik valahol, ezért látott el új szülőkkel, legalábbis én így gondoltam. Körülbelül két évig élveztem ezt a jóságot és akkor a gonosz újra lecsapott.

Chinedum és a szülei Umuahiába utaztak és a kocsijuk beleszaladt egy agyagot szállító dömperbe. Chinedum és a szülei a helyszínen meghaltak! A hírek hallatán összeomlottam. A bánatomat el lehet képzelni. Sikerült túlélnem a temetési szertartást, a szakácsokat fával láttam el és utasításokat osztogattam: ennek végeztével hazamentem az apám házához és cseléd munkát kezdtem el végezni, hogy tudjak mit enni.

Továbbra is alkalmi munkákat végeztem a farmon, a kertekben, halásztam az idősekkel egy bizonyos napig, mikor is egy férfi felvett a farmjára dolgozni. A farmon elárasztott kérdésekkel. Először is kérte, hogy mutassam meg neki az apám farmját, másodszor is egy ilyen farmot adjam át egy férfinak, nem számít hogy közeli rokon-e. Mindegyik esetben tiltakoztam és ő megsértődött. Azután megesküdt, hogy megöl az erdőben. Megijedtem, elkezdtem futni és segítségért kiabáltam. Sajnos, mivel ez a terület a sűrű erdőbe vezetett senki nem sietett a segítségemre, csakis Isten. A férfi késsel üldözött, de fiatalként túl gyors voltam hozzá, majd beleestem egy 1,82 méter mély gödörbe és betemettem a fű. Ő keresett engem, de egy idő után feladta. Később felküzdöttem magam a gödörből, és egy másik útvonalon visszatértem a faluba. Elbeszéltem a történeteket az időseknek, de nem tettek semmit - az árvák gyakori nehéz helyzete ez. A történetek igazi gyűlöletet szítottak a szívemben; senki nem szeretett engem, senki sem törődött velem. Azon járt az agyam, hogy miért akar valaki megölni engem, mikor tudja, hogy nincsenek szüleim. Az élet tele volt nyomorúsággal. Most már tudom, hogy Isten volt, aki megfékezte a gonoszt, hogy öngyilkosságra készítessen. Az egyház felé fordultam és teljes tagja lettem az Isten Gyülekezete (megj. a ford. Pünkösdi Egyház) felekezetnek a falumban (máig az vagyok), de sajnos senki nem foglalkozott velem, pedig voltak akik ismertek. Fontos kiemelnem, hogy tagja lettem a gyülekezetnek úgy, hogy nem is ismertem Jézus Krisztust. Soha nem tudtam, hogy mit jelent az ÚJJÁSZÜLETÉS. Ha Jézus Krisztus egyházában vagy és ugyanabban a szituációban találsz magad, mint én találtam magam, add át az életedet az Úr Jézus Krisztusnak. Az Írás azt mondja: „Minden gondodat ő reá vessétek, mert néki gondja van reátok.“ (1 Pét 5,7).

A nehézségek és szenvedés közepette jelent meg ALICE! Alice egy lány volt, akit az általános iskolából ismertem. Öt évvel idősebb voltam nálam, s a falumból származott. Ugyanabba az osztályba jártunk, egy padon ültünk és összebarátkoztunk. A gyerekkori szerelem során megígértük egymásnak, hogy összeházasodunk, ha idősebbek leszünk. **Nevetséges!** Egy gyerek, aki tizenegy éves volt, szülők nélkül, oktatás nélkül, élelem nélkül, házasságot ígér egy öt évvel idősebb lánynak! Alice Akuréba járt középiskolába és tucatnyi „szerelmeslevelet“ küldött.

Legközelebb mikor találkoztunk én 15 voltam, ő pedig 20. Befejezte a középiskolát és a Lagosi Standard Bankban dolgozott, ahol a szülei éltek.

Alice ismerve a hátteremet és a nehézségeimet, kihasználta az alkalmat. Azt mondta, hogy csatlakozzam

hozzá Lagosban és átadta a címét ötven nairával (Nigéria pénzneme)! Ez nagy szerencse volt egy tizenöt éves fiatal fiúnak, aki még soha nem keresett napi két nairánál többet! Ez mennyei manna volt, és azt jelentette, hogy Lagos biztos egy csodálatos hely rengeteg pénzzel, és teli élvezni való dolgokkal. Így el kell mennem Lagosba, hogy én is pénzt keressek és gazdag legyek. A Lagosba költözés volt számomra az **egyetlen menekülő út**. Menekülés az apám ellenségeitől, az én ellenségeimtől, az éhségtől és az Összes problémámból. **Kiút! Kiút!** Igen, kiút **mindenből, ami gonosz!!!**

Második fejezet: A beavatás

“Van olyan út, mely helyesnek látszik az ember előtt, és vége a halálra menő út.” Példabeszédek 14,12

“És a hitetlenek olyanok, mint egy háborgó tenger, a mely nem nyughatik, és a melynek vize iszapot és sárt hány ki. Nincs békesség, szól Istenem, a hitetleneknek!” Ézsaiás 57, 20-21

És az élet Jézus Krisztuson kívül pontosan ilyen, mint a fenti igeversekben. Elhagytam a falumat ötven nairával felszerelve és a címmel, amit Alicetől kaptam, menekülve a szabadságba, élvezetbe és mindenbe, ami velük jár: de amint később látni fogod mindez távolabb volt attól, mint, amit ez az ifjú elképzelt. Amikor megérkeztem Lagosba, a város olyan gyönyörű volt a szememben, hogy a mennyel hasonlítottam össze, bármilyen is legyen az. Láttam azt a sok magas és gyönyörű épületet, és mindenki arcán boldogságot láttam (azt gondoltam legalábbis). Az emberek nagyon elfoglaltnak tűntek. Izgatott voltam, és azt mondtam magamnak: „Most már tudom, hogy szabad vagyok!”

Megérkeztem az Akintola útra, Victoria szigetre és ott fogadott Alice és a szülei. A szülei ismertek engem és a múltamat, de soha nem tudtak a lányukkal való kapcsolatokról. Alice utána úgy mutatott be engem, mint a választott férfit, akihez hozzámegy. A szülők meg voltak rökönnyödve, de egy kis beszélgetés után a lányukkal, beleegyeztek, azzal a feltétellel, hogy fejezzem be a tanulmányaimat, amit ők finanszíroznak. Alice visszautasította az ajánlatukat és kérte, hogy engedjék meg, hogy vele lakjak a saját lakásán. A szülők nem tudták ezt elfogadni, de ő ragaszkodott hozzá. Volt egy nagy vitájuk négy napig, de egy megmagyarázatlan befolyás hatására beleegyeztek és én odaköltöztem Alicehez.

Alice, egy nagyon szép lány, azt mondta, hogy könyvelő a Standard Banknál és gazdaggá szeretne tenni és meg szeretne adni mindent, amire szükségem van ebben az életben. Ennyit mondott:“Úlj le és érezd jól magad!” Az első benyomásom tehát igaz volt Lagosról; pár hónappal ezelőtt még egy kis kunyhóban üldögéltem gyűlölet közepette, éhezve és szenvedve, most itt vagyok a nagy városban, egy bebútorzott lakásban egy gyönyörű „feleséggel“, aki megígérte, hogy megad mindent, amit az élet kínál. Elhalmozott ajándékokkal, pénzzel, ruhával, „szerelemmel“ és így tovább. Soha sem tudtam, hogy világ ilyen „jó dolgokkal“ van megtöltve. Az ördög valóban egy csaló! Az Írás helyesen mondja: „A tolvaj csak azért jött, hogy lopjon, öljön és pusztítson. Az emberfia (JÉZUS KRISZTUS) azért jött, hogy életük legyen és bővelkedjenek.“ (Jn 10,10). Kedves olvasó, az ördögnek nincs ingyen ajándéka! Bármit is ad neked, azért a lelkedet kéri cserébe. Az eufória állapota rövid életű volt, mert három hónap után furcsa dolgok kezdtek történni.

A titokzatos élmények

Egyik éjszaka közepén felkeltem és egy óriás kígyót találtam magam mellett. Kiáltani akartam, de nem tudtam. Más éjszakákon mikor felébredtem Alice teste átlátszó volt. Máskor eltűnt és újra látható lett. Más éjszakákon fura zajokat vagy táncot hallottam a nappaliban. Nem tudtam tovább elviselni ezeket a félelmetes történéseket, úgy döntöttem megkérdezem róluk őt. Az első reakció vad volt és komoly figyelmeztetés. Azt mondta: „Ne kérdezz többé ilyeneket vagy elszámolok veled.“

Innentől fogva tudtam, hogy az életem veszélyben van. Utána inkább választottam volna a falubeli szenvedéseket, mint azt, amit ezután fedeztem fel. Félni kezdtem tőle. Eltelt két nap és mosolyogva jött haza, ajándékokkal és megölelt engem. Elmondta mennyire szeret engem és, törődik velem, bátorított, hogy ne féljek és megígérte, hogy mindent elmagyaráz később. Elvitt egy éjszakai bárba és emlékeztetett az ígéretére, hogy gazdaggá tesz. Ezt mondta: „EGY NAP MINDAZT TUDNI FOGOD, AMIT ÉN TUDOK!“ Hazajöttünk és az élet folytatódott tovább. Belül tudtam, hogy veszélyben vagyok, de hogyan tudnák elmenekülni és hova? Fontos megjegyezni, hogy Alice szülei nem tudták, hogy a lányuk, ilyen fiatalon, milyen mélyen van okkultizmusban és spiritualizmusban és szigorúan figyelmeztetett, hogy soha ne mondjam el nekik, ha kedves az életem. El tudjátok képzelni, hogy egy húsz éves lány ilyesmiket csinál? A külvilág egy gyönyörű, ártatlan lánynak látta őt, aki a Banknak dolgozik, de igazából az ördög ügynöke volt. Rengeteg ilyen Alice van a világban manapság, ahogy meglátjátok majd később ebben az írásban.

Egy rettentő felfedezés

Egy nap, miután elment munkába, úgy döntöttem, hogy átkutatom a lakást. Amilyen fiatal volt ő, a lakás is olyan ízlésesen volt berendezve. Négy hűtője volt és mikor kinyitottam egyet, abban emberi koponyákat láttam, különböző emberi testrészeket, frissen és kiszáradva egyaránt. A padláson csontvázak voltak. Az egyik szoba sarkában (amit később úgy ismertem, mint a „kamra“) volt egy vizes korsó tele vérrrel és egy kis fa ennek a közepén, egy lopótök és egy piros ruhadarab mellette. Nem tudtam tovább folytatni. Ekkor már tudtam, hogy halott ember vagyok miután nincs hova futnom. Áadtam az életem annak, ami következik, élet vagy halál, és zárva tartottam a szám. Alice hazajött a munkából, és abból ahogy rám nézett, tudtam, hogy már az irodában tudta rögvést, mit tettem.

Találkozás az okkult világgal

A következő nap megkért rá, hogy kísérjem el egy gyűlésre. Már fogoly voltam és nem választásom. Egy nagyon nagy épületbe mentünk, Lagos külvárosába. Mikor megérkeztünk, (az épületnek volt egy nagy föld alatti konferencia terme) Alice utasított, hogy hátrafelé menjek be. Engedelmeskedtem és a hátammal léptem be, ő is ugyanezt tette. Hatalmas volt a terem, körülbelül ötszáz fiatal férfi és nő ült körben, és följük volt ültetve egy férfi, akinek csak a feje látszott test nélkül, ő volt a Vezető. Ezeknek a fiataloknak némelyike diák volt, középkisiskolások, egyetemisták, tanárok stb. Alice megnyomott egy gombot a falon és kiemelkedett egy szék a padlóból, és én leültem. Ő is ugyanezt tette. Bemutatott a gyülekezetnek mint új tagot, és ők tapsoltak és üdvözöltek. Alice-t elő léptették ennek eredményeképpen. Semmit nem értettem abból, amiről a gyűlésen beszéltek. A végén, mikor már indulni készültünk, megkértek, hogy menjek vissza egyedül a következő nap. Ez volt az első találkozásom az okkult világgal.

Ugyanazon az éjszakán hajnali kettőkor (és ez a szokásos órája a sötétség erőinek és ügynökeinek, hogy összegyűljenek) Alice felkeltett és feltárt bizonyos dolgokat előttem. Azt mondta: „Én nem egy átlagos emberi lény vagyok, félig ember és félig szellem, de leginkább szellem. Amit láttál a kamrámban, az az, amit használok az imáim során minden reggel, így a szellemek vezetni fognak egész nap. Ami a csontvázakat illeti, azokról később fogok beszélni.“

Soha nem mondtam egy szó se. Hozott nekem könyveket a világ misztériumairól és én a kíváncsi elmémmel elkezdtem olvasni őket. Hamarosan érdekelni kezdett az egész, és ezt ő is látta rajtam. Tudtomon kívül, elküldte a nevemet egy okkult társaságnak Indiába. Ahogy utasítottak, másnap visszamentem a társasághoz egyedül és ott találkoztam kilenc másik emberrel és néhány tanúval. Beavattak minket. Kihívtak minket a terem közepébe és a következő dolgokat adták nekünk:

1. Egy főzetet, ami olyan volt, mint a gitt. Ezzel bedörzsölték a testünket. Ez jogot ad rá, hogy teljes **tag** legyél.

2. Egy pohár olajszerű folyadékot adtak, hogy megigyuk. Ez jogot ad, hogy **ügynök** legyél.
3. Egy puskapor szerű anyagot, amit a fejünkre dörgöltek. Ez jogot ad, hogy **tanulmányozd a titkaikat**.

Arról sem tudtam, hogy a beavatási szertartást fölveszik Indiában és a következő napon kaptam egy levelet tőlük. A levélben utasítottak, hogy pecsételjem meg a levelet a saját véremmel és küldjem vissza azon a módon, ahogy ők leírták, ne a postán keresztül. Megtettem. Ettől fogva nem volt visszaút; a visszafordulás halált jelentett, amire mindig is emlékeztettek minket, és tudtam nincs remény többé számomra.

Szövetég Alice-szal

Kora reggel azt mondta nekem, hogy van egy fontos ceremónia, amit végre kell hajtani a házban. Hajnali kettőkor hozott egy kúszó gyereket, egy lányt, élve. A szemeim előtt, Alice az ujjáival kiszúrta a gyerek szemeit. A gyerek sírása összetörte a szívemet. Utána darabokra vágta a gyereket és a vért és a húst egy tálcába öntötte, majd kérte, hogy egyek. Visszautasítottam. Egyesesen rám nézett és azt, ami kijött a szemeiből, nem tudom leírni. Mielőtt tudtam volna, hogy mi történik, már nem csak rágtam a húst, hanem nyalogattam a vért is. Amíg ezt történt, ő ezt mondta: „Ez egy szövetség köztünk, semmit nem mondasz el abból, amit láatsz, hogy teszek, vagy rólam egyetlen embernek sem a földön. Azon a napon, amelyen megtöröd ezt a szövetséget a tiédnek vége van.“ Azaz a nap, amikor megtöröm a szövetséget meg fognak ölni.

Ezután furcsa érzések kezdtek előjönni bennem. Megváltoztam és már nem tudtam irányítani magamat. Egy figyelmeztető szó az anyáknak. Tudod kik segítenek a ház körül? Milyen háttérrel rendelkezik? Gondod van rá, hogy kiderítsd róla mindent mielőtt rábírod a gyermekeidet, szeretteidet? Hogy szerezte meg Alice a kisgyermeket? Szóval szülők, ismerjétek meg az alkalmazottaitok hátterét.

Mikor Alice látta, hogy sikeresen belevitt a spiritualizmusba, és gyorsan növekszem benne, elégedett volt, és tudta, hogy a küldetésének itt vége. Talált számomra egy lakást, segített berendezni, majd megszakította a kapcsolatot.

Szövetség Indiában

A Közösség Delhiben küldött nekem egy második levelet, arra kérve, hogy menjek Indiába. Emellett erre utasított: „Egyél ürüléket, egyél bomló, bűzös patkányokat, és legyen szexuális kapcsolatod szellemekkel a temetőben éjszaka.

Miután ezeket teljesítettem, arra köteleztek, hogy soha ne legyen szexuális kapcsolatom egy nővel se a földön. Válaszlevelet küldtem nekik, hogy nincs se vízumom, és azt se tudom, hogy jussak el Indiába. Ez időben kezdtem el üzletelni. Komoly csempész voltam, de a mögöttem levő erők miatt soha nem volt problémám a vámmal.

Nagyon sok pénzem lett hirtelen, az ételnek és az anyagi dolgoknak nem voltam többé híján. Egy nap, bezártam a lakásomat és elmentem; visszajöve, kinyitottam az ajtót és egy férfi ült a nappaliban. Megijedtem. Azt mondta: „Nem te vagy Emmanuel Amos?“ Én mondtam, hogy az vagyok. Ő így válaszolt: „Engem küldtek el érted, hogy elvigyelek Indiába, szóval készülj el.“ Bezártam mindent, visszamentem és leültem mellé, hogy várjak a következő parancsra. De mint a villámcsapás megérintett és eltűntünk.

A következő hely, ahol találtam magam egy nagy konferencia terem volt Delhiben, Indiában, egy nagy gyülekezettel, akik már leültek és vártak, hogy üdvözljenek minket. Aktákat hoztak ki, amiken a nevem már rajta volt, kérték, hogy írjam alá. Megtettem. Hoztak egy tálcát tele emberi hússal, és egy tál vért. Mindenki kapott egy üres kancsót, majd egy fej nélküli férfi körbe ment és mindenkinek töltött a húsból és a vérből. Különbféle gyertyákat és füstölőket gyújtottak meg. A fej nélküli ember elmondott pár varázsigét, majd mindenki megitta a vért és megette a húst. Ezzel a gyűlésnek vége volt.

A beavatás Indiában

Most a próba időszaka jött el számomra. Egy kb. 200 méter mély völgybe küldtek. Ez tele volt rakva veszélyes hullókkal és vadállatokkal. Ezek azért voltak ott, hogy kínozzanak. Nem kiálthattam, mert ha megteszem, elbukok a vizsgán, a következmény pedig HALÁL volt. Hét nap agónia után kihoztak onnan és egy helyre küldtek, amit „India Dzsungelnek“ hívtak.

Ebben a dzsungelben különböző fajta démoni madarat láttam, mivel volt, aminek kutya vagy macska feje volt, ill. más állatoké. Mégis volt szárnyuk. A dzsungel belsejében volt egy barlang, amit csak a démoni madarak tudnak kinyitni. Kinyitották a barlangot és én bementem. Nehéz megmagyarázni, amiket láttam. Borzalmas teremtmények voltak ott, némely mintha emberi lény lenne, de farokkal, emberi arc nélkül. Ez a kínzás egy másik helye volt. Fél-pokolként írnám le azt a kínzást. Hét napig voltam ebben az állapotban, majd kihoztak.

Utána elküldtek egy hatalmas könyvtárba, ami rengeteg kötetnyi misztikus könyvet tartalmazott. Két könyvet vettem elő: Abbysinia, ami pusztítást jelent, és Assina, ami életet adást vagy gyógyítást jelent. Később még több könyvet adtak. Utasítottak, hogy építsek egy kamrát, amint visszatérek Nigériába. A következő dolgok legyenek benne: „Egy törzsi vizes korsó tele emberi vérrrel, egy élő fa benne, egy emberi koponya, keselyű tollak, vadállatok bőrei, kígyóbőr és egy nagy fényes tálca a korsó mellett.“ A vért minden reggel magamhoz kell venni egy igézzel. Arra is utasítottak, hogy ne egyek semmi olyat, amit EMBER készített, mivel természetfölötti módon leszek etetve. Mindezekkel a parancsokkal visszatértem Nigériába ugyanazon a módon, és teljesítettem mindent.

Otthon Nigériában

Most már része lettem a szellemvilágnak és a világon bárhova el tudtam utazni, ahova csak akartam. A könyvek szerint a szellemi lények az űrben élnek. Talán meg tudnák növelni az erőimet - gondoltam, így úgy döntöttem, hogy megpróbálom. Kimentem a házból, végeztem pár igézetet, hívtam a forgószelet, és eltűntem. Az űrben találtam magam és láttam ezeket a szellemi lényeket. Kérdezték, mit akarok; mondtam, hogy erőket.

Visszajöttem a földre két hét után, addig erőket szereztem meg. Mint már mondtam, nem tudtam többé kontrollálni önmagam. Annak ellenére, amilyen erőket eddig kaptam még mindig többre vágytam! Így úgy döntöttem, hogy lemegyek az alvilágba, ezzel bebizonyítva azt, amik a könyvekben meg vannak írva.

Egy nap egy elrejtett helyre mentem a bozótba, végeztem pár varázslatot, ahogy a könyvekben írva volt, majd parancsoltam a földnek, hogy nyíljon meg. A föld megnyílt és a démonok rögtön lépcsőfokokat készítettek. Lépkedni kezdtem és egyenest a földbe mentem. Teljes sötétség volt, amit csak a tíz csapás sötétségével tudnék összehasonlítani, ami a Biblia ír le. Sok mindent láttam itt is, amit nehéz megmagyarázni. Láttam embereket láncra verve, embereket, akiket pénz csinálásra használtak - a feladatuk az volt, hogy éjjel-nappal dolgozzanak, hogy ellássák pénzzel a fogvatartójukat.

Láttam pár **elit közösségi tagot**, akik áldozatot bemutatni jöttek és ajándékokkal távoztak, amit a szellemek adtak, akik a helyet irányították. Láttam **gyülekezeti vezetőket**, akik erőért jöttek, olyan erőért, hogy bármit mondhassanak a gyülekezetben, az legyen kérdés nélkül elfogadva. Két hétig maradtam, és több erővel tértem vissza. Az emberek fiatalnak és ártatlannak láttak, de nem tudták, hogy veszélyes vagyok. Rengeteg ilyen ember van, de csak azok vannak igazán biztonságban, akik Jézus Krisztusban vannak.

Szövetség a Tengerpart Királynőjével

Egyik este sétálni mentem. Ebute Metta megállónál láttam egy gyönyörű fiatal hölgyet állni. Sosem beszéltem hozzá. Mikor másnap arra mentem, ugyanott láttam őt. A harmadik napon is még ott volt, de most megszólított. Megálltam, és bemutatkoztam mint Emmanuel Amos, de ő nem akart bemutatkozni.

Megkérdeztem a nevét és a címét, de csak nevetett. Elkérte az enyémet, és én az utca nevét mondtam csak el. Mikor indulni készült, azt mondta, egy nap meg fog látogatni. Azt gondoltam, ez lehetetlen, nem adtam meg a házszámot. De a szavaihoz hűen, kopogást hallottam az ajtómon egy héttel később. Ott volt ő, a titokzatos nő! Üdvözöltem őt gondolatban. (Azon tűnődtem, hogy ki lehet ez a gyönyörű hölgy, és tudja-e, hogy veszélyes vizeken evez?) Szórakoztattam őt majd elment. Az első látogatás után, a látogatásai rendszeressé váltak, bármi kapcsolat nélkül.

Felfigyeltem rá, hogy a látogatási időpontjához mindig ragaszkodik, és nem jön előbb, vagy nem késik egy percet sem! Néha elvittem őt ide-oda, éttermekbe, hotelekbe. Mindezek alatt sem mondta el a nevét. Úgy döntöttem, hogy nem aggódom emiatt, hiszen a kapcsolatunk úgyszemint lehet ennél több. Már megmondták, hogy sose érintsek egy nőt se meg.

Hirtelen a látogatásait áttette nappalról éjszakára. Egyik látogatása során ezt mondta: „Most itt az ideje, hogy te látogass meg engem.“ Együtt maradtunk az éjszaka és másnap reggel nyolckor elindultunk. Felszálltunk a buszra, s ő szólt a buszvezetőnek, hogy Bar Beachnél (tengerparti rész) álljunk meg. Amikor megálltunk, megkérdeztem: „Hova megyünk?“ Ő ezt mondta: „Ne aggódj, meg fogod ismerni a házat.“ Elvitt a part egyik sarkába, és valami öv félet körénk tekert, s azon nyomban egy erő belökött minket a tengerbe. Elkezdtünk repülni a víz felszínén, egyenest az óceánba. Kedves olvasó, ez a fizikai testemben történt! Egy ponton lesüllyedtünk a tengerfenékre, és meglepetésemre egy úton sétáltunk. Beértünk egy városba, ahol rengeteg ember foglalatostkodott.

A szellemvilág

Laborokat láttam, tudományost, tervező labort, és egy színházat. A város hátuljában, gyönyörű fiatal lányokat láttam és jóképű férfiakat. Egy időst sem. Bemutatott nekik és ők üdvözöltek. Helyekre vitt el, mint „sötétszoba“, „szárító szoba“, és „pakoló szoba“. Utána elvitt a központi gyárba és raktárba, és utána eljutottunk a privát szállására. Leültetett és azt mondta: „Én a **Tengerpart Királynője** vagyok, és nagyon szeretnék veled együtt dolgozni. Megígérem, hogy gazdagságot adok neked, védelmet és minden vele járó dolgot, életet és egy „angyalt“, hogy vezessen.“

Megnyomott egy gombot, és előjött egy tálca tele emberi hússal, majd együtt ettünk. Parancsolt egy boának, hogy jelenjen meg, és kért, hogy nyeljem le. Nem tudtam. Ragaszkodott hozzá, de én nem tudtam, hogy tudnák egy élő boát lenyelni. Azután használta a hatalmát és én lenyeltem. Ez három szövetség volt: Az emberi hús és vér, a boa és a démoni angyal mindig ott voltak, hogy biztosítsák a titoktartást.

De az angyalnak hatalom adatott, hogy megfegyelmezzem, ha tévútra mennék és neki kellett ételt hoznia a tengerből, mikor a földön voltam. Megígértem, hogy engedelmeskedem a királynőnek mindenkor. Az ígélet után az óceán egy másik részére vitt. Egy szigetre. Itt fák voltak, és mindegyik fának más feladata volt:

- fa a mérgezéshez
- fa az öléshez
- fa az idézéshez, és
- fa a gyógyításhoz.

Hatalmat adott nekem rá, hogy bármilyen tengeri állattá át tudjak változni, mint pl. a víziló, óriáskígyó és krokodil, majd eltűnt. Egy hétig maradtam a tengerben, és a fent említett módon (krokodilként), visszajöttem a világba.

Az alvilági laboratóriumok

Egy hétig maradtam Lagosban, majd visszatértem a tengerbe, immár két hónapra. Bementem a tudományos laborokba, hogy megnézzem mi történik ott. Láttam pszichiátereket és tudósokat komolyan dolgozni. A tudósok dolga az, hogy gyönyörű dolgokat tervezzenek, mint a fényes autók, stb., új fegyverek és, hogy tudják a világ titkait. Ha lehetne tudni, hogy mi a világ oszlopa, ők tudnák, de hála Istennek, CSAK ISTEN TUDJA.

Bementem a tervező laborba és itt rengeteg ruhát láttam, parfümöket és különféle kozmetikumokat. Mindezek a dolgok Lucifer szerint azért vannak, hogy elvonják az ember figyelmét a Mindenhatóról. Láttam még különböző elektronikai tervezéseket, számítógépeket és riasztókat. **És volt ott egy tévé, amiből tudtak kik az újjászületett keresztények a világban. Így láthatod a különbséget a templombajárók és az igazi keresztények között.**

Ezután felkerestem a „sötétszobát“ és a „szárító szobát“. A sötétszoba az, ahol megölik az engedetlen tagokat. Először is kiszívják az ember vérének majd elküldik a gépterembe, ahol porrá őrölik, majd a port a „zsák szobába“ küldik, ahol kis tasakokba rakják őket, ezeket később a törzsi doktorok begyűjtik a varázslataikhoz. Még több dolog történik itt természetesen. A bennem lévő erők ellenére, még mindig nem voltam kész, hogy találkozzak Luciferrel, csak az ügynöke lehettem. Mindenesetre elégedett voltam azzal, hogy voltak végre erőim és, hogy az akaratommal pusztíthattam, próbára tehettem dolgokat. Van-e még valahol más erő, ezen gondolkodtam folyton.

Harmadik fejezet: A gonosz uralom

„A tolvaj csak azért jön, hogy lopjon, öljön és pusztítson: én azért jöttem, hogy életük legyen, sőt bőségben éljenek.“ János 10,10

Lagosba visszatérve, folytattam az üzletelésemet, és két hét múlva visszahívtak a tengerbe. A part királynője átadta az első megbízásom. El kell mennem a falumba és meg kell ölnöm a bácsikámat, egy kitűnő, erőteljes törzsi doktort, aki felelős volt, szerinte, a szüleim haláláért.

Engedelmeskedtem, elmentem, de mivel még nem öltem előtte, nem volt bátorságom megtenni, inkább elpusztítottam az orvosságait, és erőtlenné tettem. Ennek következtében elvesztette az összes vásárlóját. Visszamentem, hogy beszámoljak, de a királynő dühös volt. Azt mondta, hogy az engedetlenség következménye halál, de mivel szeret engem, visszaküld a faluba, hogy megöljek két időst embert, akik segítőkészek voltak a szüleim megölésében. Vajon ez büntetés volt-e, nem tudtam.

Mindenesetre engedelmeskedtem, és vissza mentem a faluba, majd sikerült megölnöm a két férfit, a vérüket pedig elküldtem a királynőnek. A titokzatos körülmények miatt a falu vezetői elmentek egy másik törzsi gyógyítóhoz, aki általában villámot küld, hogy felfedje a gyilkos kilétét. Szerencsétlenségükre, találkoztam ezzel a gyógyítóval szellemben, mikor a szellemekkel tanácskozott, és figyelmeztettem, hogy ne mondjon semmit, ha kedves az élete. Kijött és megmondta a falu vezetőinek, hogy menjenek haza, könnyögött egy fiúért, akit ők bántottak, de soha nem említette a nevemet.

A villám, amit küldött, visszatért, és közéjük csapott, sokakat megsebesítve. Ezek után a bennem lévő erők kezdtek megnyilvánulni. Például eltorzítottam egy lányt, mert visszautasította a barátságomat.

Találkozásom sátánnal

Később visszamentem Lagosba. Egy nap, egy Nina nevezetű lány odajött hozzám. Nina, akinek a szülei Anambárból valók voltak, egy gyönyörű lány volt, de nagyrészt a tengerben élt. Lelkes ügynöke volt a tengerpart királynőjének, és nagyon gonosz. Teljes szívből gyűlölte a keresztényeket, és bármeddig elment volna, hogy küzdjön ellenük. Először a tengerben találkoztam vele. Küldetésért jött a királynőhöz.

Azonnal indultunk, és odaérve tudtam meg, hogy megbeszélésünk lesz Luciferrel. Sátán, ezen a találkozón, a következő utasításokat adta: Támadjuk a hívőket, és ne a nem hívőket, mert a hitetlenek már az övéi. Mikor ezt mondta, valaki megkérdezte: „Miért?” Azt mondta az ok, hogy Isten kihajította őt „arról a helyről” (nem volt hajlandó kimondani azt a szót, hogy Menny, és az egész gyűlés alatt az előbbi módon hivatkozott rá) a büszkeség miatt, és ezért **nem akarja, hogy bármelyik keresztény bejusson oda (a Mennybe).**

Azt is elmondta, hogy nem kell az álszent, képmutató emberek ellen küzdeni. „Ők olyanok, mint én”, monda. Folytatta a beszédét: „Csak az igaz keresztények ellen kell harcolnunk.” **Mivel az ideje közel van, így úgy kell harcolnunk, mint azelőtt soha, és megbizonyosodni róla, hogy senki nem megy be „oda”.** Egyikünk viszont azt mondta: „Úgy hallottuk, hogy Isten elküldött valakit, hogy visszavigye az embereket Istenhez.” Sátán megkérdezte: „Ki az?” **Egyik tag azt válaszolta, hogy „Jézus”, és a legnagyobb meglepetésünkre, Lucifer leesett a székből.** Rákiabált az emberre és figyelmeztette, hogy soha ne említse ezt a nevet egy gyűlésen sem, ha kedves az élete. Igaz az, hogy Jézus nevére minden térdnek meg kell hajolnia (Fil 2,10), sátánt is beleértve.

Ezután az incidens után bátorított minket, és mondta, hogy ne aggódjunk „a keresztények felől”, mivel ő, Lucifer, hamarosan uralni fogja a világot és nekünk, ügynökeinek, egy jobb helyet fog adni, így mi nem szenvedünk együtt a világ többi részével, emellett uralkodni fogunk. Folytatta, hogy mivel az emberek szeretik a csillogó és luxus dolgokat, folytatni fogja ezeknek a gyártását, és biztosság teszi, hogy az embernek ne legyen ideje Istenre. És a következőket használja, hogy elpusztítsa az egyházat:

1. Pénz,
2. Gazdagság,
3. Nők.

A beszéde végén feloszlatta a gyűlést. Ez volt az első találkozásom sátánnal. Rengeteg kezdték el követni a gyűlés után. Ahogy indultunk, a tengerpart királynője, aki rengeteg alakban jelenik meg most, meghívott a házába. Emberi hamut helyezett a lábam csontjaiba más dolgokkal együtt, egy **követ** (nem egy közönségeset) az ujjamba, és valami mást a jobb kezembe.

Mindegyiknek meg volt a feladata. A kő azért volt, hogy **ismerje a gondolatokat ellenem.** A jobb kezemben lévő **felhatalmazott a pusztításra**, és a lábamba lévőek megkeményítettek és még **veszélyesebbé tettek**, egyben képessé tettek rá, hogy **átváltozzak nővé, vadállattá, madárrá, macskává stb.** Elvitt az egyik laborba és kaptam tőle egy teleszkópot, egy tévét és egy videót. Ezek nem közönséges dolgok voltak, hanem meglehetősen velük figyelni az újjászületett keresztényeket, és a gyülekezetbe járókat.

Végül **adott nekem tizenhat lányt, akik az én ügynökeim lettek. Nina egy volt közülük.** Visszatértem Lagosba felfegyverkezve a fenti „ajándékokkal”.

Átváltozva sátán ügynökévé

Nem volt többé emberi érzés vagy szánalom a szívemben. Már is akcióba léptem és **öt ikerházat pusztítottam el** egyszerre. Mind besüllyedt a földbe a lakóival együtt. Ez 1982-ben történt, Lagosban. Az építész tettét felelőssé, hogy nem fektetett le jó alapot, és keményen megfizetett érte. **Rengeteg pusztítás**

manapság nem emberi eredetű. A gonosz feladata, hogy lopjon, öljön és pusztítson. Újra mondom, „**sátánnak nincs ingyen ajándéka.**”.

Sokszor elmentem azért pl., hogy balesetet okozzak az utakon. Egy esetben, mikor egy egy fiatal megtérő ment bizonyosságot tenni az üdvösségéről és szabadulásáról. Rengeteg kárt tett a szellemvilágban, mert ezt tette, így elterveztem egy balesetet neki. Egy nap egy luxus buszon volt Lagosban. Egy találkozóra ment, hogy bizonyosságot tegyen. Mivel gyorsan ment a busz, lekormányoztam az útról és **nekiütközött egy fának. Minden utasa meghalt, kivéve ezt a fiatal megtérőt.**

A megmenekülése csodálatos volt, mivel a jármű alján jött ki, és ezt kiabálta: „Rendben vagyok! Rendben vagyok!” Megpróbáltuk megállítani, de nem sikerült.

A tévén keresztül tudtuk, ha egy ember megért éppen, és komolyan elkezdjük üldözni, hogy lássuk le tudjuk-e csúsztatni. Ha hat hónap alatt nem járunk sikerrel, **bemegyünk a vállalkozásába és tönkretesszük.** Ha beosztott, akkor **elnyomjuk a főnöke által,** és ha lehetséges megpróbáljuk **kirúgni** az állásából. Még ha mindezek után sem csúszik vissza, akkor feladjuk. **De ha visszacsúszik, megöletjük, hogy biztosan ne legyen második esélye a bűnbánatra.**

Életeket pusztítottam el, olyan mértékben, hogy Lucifer nagyon elégedett volt, és a **varázslók elnökévé** tett. Egy hónappal ezután, össze lett egy gyűlés hívva. Ide madarakként, macskáként és kígyókként mentünk el. Ezek a teremtmények a következők miatt fontosak:

1. A madárrá változás a varázslókat még veszélyesebbé teszi.
2. A macskává változás képessé teszi a varázslókat, hogy elérjék a szellemeket és az embereket is.
3. A kígyóvá változás képessé teszi a varázslókat, hogy könnyedén bejussanak a házakba, majd éjszaka vissza változzanak emberré, és kiszívják az áldozat véréét.

Csak egy megbeszélési valónk volt a gyűlésen: „A keresztények”. Majd elterveztünk egy Afrikai varázsló konferenciát Benin városba, 1983-ban. Meghirdettük a napilapokban és a médiában is. A sötétség minden ereje mozgósítva volt, és nagyon magabiztosak voltunk abban, hogy semmi nem fog közbejönni. Minden részlet meg volt tervezve, és nem volt rés.

Hirtelen, a nigériai keresztények imába indultak és dicsőítették az Istenüket, és minden tervünk összedőlt. Nem csak a mi terveink törtek össze, hanem **igazi zűrzavar volt a sötétség királyságában.** Ennek eredményeképpen a boszorkányok és varázslók konferenciáját nem lehetett megtartani Nigériában. **A keresztényeknek meg kellene jegyezniük, hogy abban a pillanatban, hogy igazán dicsőíteni kezdik a Mindenható Istent, akkor a aggodalom és zavarodottság lesz a tengerben és a levegőben egyaránt, és sátán ügynökeinek nem lesz nyugodalmuk. Az ima olyan, mintha egy időzített bombát dobnának a tömegbe és mindenki menekül az életéért.**

Ha a keresztények felismernék és használnák az erőt és hatalmat, amit Isten adott nekik, ők irányítanák a nemzetük sorsát! Csak a keresztények menthetik meg a nemzetünket!

A konferencia bukása után, ami később **Dél-Afrikában** lett megtartva, visszahívtak a tengerbe. Amikor megérkeztem, megmondták, hogy mostantól a **tenger lesz az otthonom és csak akkor látogat meg a világot, ha bonyolult akcióba kell indulni.** Új feladatot kaptam: varázsigék feltalálása a törzsi doktoroknak, rám bízta az irányítótermet és az ajándékok küldését. **Pl. fehér köntös gyülekezet megnyitása (imaházak), szülőotthonok megnyitása, üzletek megnyitása és virágzóvá tétele, gyermek „adása” és pénz.** Ezeket mindjárt sorjában megmagyarázom.

1. Fehér „köntös gyülekezetek”:

Amikor egy ember hozzánk jön, hogy segítsünk imaházat építeni és gyógyulásokat végre hajtani stb., akkor ez pár feltétellel történik:

- a) Beleegyezik, hogy **egy vagy két lelket adományoz nekünk évente.**
- b) Egy bizonyos gyülekezeti poszt után **beavatjuk** a társaságunkba.
- c) Egy tag sem mehet be az imaházba cipőben.

Mikor elfogadja a feltételeket, olyasmit kap, mint például egy **fehér kavics, emberi csontok, vér és igézetek, mind egy törzsi korszakban.** Arra kap utasítást, hogy **ássa el a korszót a gyülekezet előtt, és ássa el a keresztet ennek a tetején. A temetés után, a keresztnek láthatónak kell lennie. Tanácsot kap, hogy építsen egy kis tavat vagy medencét, ahol a szellemek továbbra is elláthatnák különleges vízzel. Ez a víz, amit „szent víznek” neveznek.**

Sok ember, mikor gonosz szellemek gyötrik, ezekhez a „prófétákhoz” fordul, hogy kiűzze őket. Az igazság az, hogy csak még több démont ad nekik. Az ördög nem űzheti ki az ördögöt. (Lukács 11,17-19) Amit a próféta tesz, hogy imádkozik az emberért, majd ad egy vörös ruhadarabot, hogy elrakja a házában, és tanácsolja, hogy imádkozzon mindig gyertyákkal és füstölőkkel. Ezzel a tettel a személy behív minket a házába. Néha a személynek azt mondják, hogy hozzon egy kecskét pl. áldozatnak. Az áldozatokat nekünk mutatják be, és mi megüünk, és meggyógyítjuk őt. A prófétának nincs ereje a gyógyításhoz.

2. Szülőotthonok nyitása:

Ha egy nő hozzánk jön segítségért, hogy szülőotthont nyithasson és működjön is, ez a feltétel:

„Ki lesz választva egy hónap, mikor minden megszületett gyermek meghal, de a többiben született élni fognak.”

Ha elfogadja kap egy amulettet, ami vonzza az embereket az otthonba. Vannak ilyen otthonok Onitshában, Lagosban is pl. Cipővel nem lehet bemenni az ilyen otthonokba!

3. Csillogó üzletek nyitása:

Ha valaki ezért keres minket, kap egy gyűrűt, azzal a feltétellel, hogy nem érintheti meg egy nő sem. Emellett bele kell egyeznie, hogy **tag lesz nálunk.** Ha elfogadja és teljesíti ezeket, akkor az **üzletében mindig tele lesz a raktár a legjobb és legújabb áruinkkal.**

4. Gyermek adása:

Ha egy meddő nő elmegy egy törzsi gyógyítóhoz, miután elmondta a panaszait, a következőt kéri tőle, hogy hozza el: egy fehér kakas, egy kecske, törzsi kréta és babahordó. Majd hazamegy, amíg a gyógyító elhozza nekünk ezeket a dolgokat. Majd különféle dolgokat összekeverünk, ami **emberi hamvat** is tartalmaz. Ezt a varázst használja, hogy **ételt főzzön a nőnek.** A nő terhes lesz, és megszüli a gyermeket, **de ez nem egy normális emberi lény. Ha a gyermek lány, lehet élni fog, talán férjhez is megy, de egész életében meddő lesz. Ha a gyermek fiú, akkor élni fog, de valamikor hirtelen meg fog halni. Ők soha nem érik meg a szüleik temetését.**

Itt megemlíteném, hogy a **meddőséget nagyrészt démonok okozzák. Lehet, hogy egy nő meddő itt a földön, de a tengerben van gyermeke.** Ezért azt tanácsolnám Isten gyermekeinek, hogy egyedül Istenre várjanak, mert csak Ő adhat igazi gyermeket.

5. Pénz adása:

Ha egy ember pénzért jön, ezeket a feltételeket kell teljesítenie: Oda kell adnia a **testének egy darabját** vagy, ha van családja, akkor **el kell hoznia a fiát.** Ha egyedülálló akkor az öcsét vagy a bátyját.

Mindegy kit, csak ugyanabból a méhből származzon. Az áldozat meggyilkolása alatt, az illető, aki hozta őt, kap egy lándzsát vagy egy nyilat. A rokonait megjelenítik egy tükörben egymás után. **Amint az áldozat feltűnik, az adományozónak le kell csapnia rá, és az áldozat meghal ott ahol éppen van.**

Több módszer is van, de egy dolog, amit sátán tesz: Biztossá teszi, hogy a különböző módszerek során a kérő személy legyen felelős az áldozat haláláért. **Emlékezz, sátánnak nincs ingyen ajándéka!**

Negyedik fejezet: Hogyan küzd sátán a keresztények ellen

„Mert a mi harcunk nem test és vér ellen folyik, hanem erők és hatalmak ellen, a sötétség világának urai és a gonoszság lelkei ellen, amelyek a mennyei magasságban vannak.” Efezus 6,12

Csata a keresztényekkel

Lucifer parancsa után, hogy támadjuk a keresztényeket, leültünk és módot kerestünk rá. Pl.:

1. Betegség okozása
2. Meddőség okozása
3. Alvás a gyülekezetben
4. Összezavarodás a gyülekezetben
5. Langyosság a gyülekezetben
6. Isten Igéjének figyelmen kívül hagyása
7. Divat és versengés által
8. Fizikális támadás által.

Ezek közül kettőt fejtenék ki:

1. Fizikális támadás:

A tévé segítségével, amit kaptam, láthattam kik az újjászületett keresztények. Nem támadjuk a képmutatókat, mert ők már a mieink. Először **elküldjük a lányokat a nagy gyülekezetekbe. A gyülekezetben rágógumiznak vagy sírásra fakasztanak egy gyereket, vagy bármi mást tesznek, ami elvonja az emberek figyelmét az Igétől.** Lehet szellemileg fognak eljönni és álmodást okoznak a **prédikáció alatt.** Abban a pillanatban, hogy látják, hogy éberem figyelsz az igehirdetésre, várni fognak kint és mikor kijössz, egyikük **üdvözlő és ajándékot is adhat** neked (mindig olyat, amit szeretsz), és nagyon barátságosnak tűnik. Bármit megtesz azért, hogy mielőtt még észbe kapnál, elfelejtsd az Igét. De egy igazi kereszténynek, egy ilyen lány, az alkalom után, elé fog ugrani üdvözölni és szeretné megismerni a házáat, azzal, hogy új itt és nem ismer sok keresztényt még. Hazafele banánt fog neki venni, ezt a kedvelés jelének veszi a keresztény. Majd addig látogat, amíg **sikerül kioltani Krisztus fényét benned,** ezután nem jön többet. A fő hadművelet az élő gyülekezetekben és közösségekben a következő: **eltántorítani a a keresztényt attól, hogy olvassa és tanulmányozza Isten Igéjét, így nem fognak törődni a felhatalmazásukkal és Isten ígéreteivel. A missziós területeken ezek a lányok vitákat és nézeteltéréseket okoznak.**

Hogy ismerhető fel a keresztény?

Az újjászületett keresztények nem a maguknál hordott Bibliáról ismerhetők fel. **Őket ismerik a szellemvilágban a fényük által, ami folyamatosan ég, mint egy nagyon fényes gyertya, ami a szívükben ég vagy a fénykör van a fejük körül vagy egy tűzfal van körülöttük.** Mikor egy keresztény egyedül sétál, mi **angyalokat látunk vele sétálni, egy a jobbján, egy a balján, egy mögötte van.** Ez lehetetlenné teszi, hogy a közelébe menjünk.

Az egyetlen ahogy sikeresek lehettünk, ha bűnbe vittük a keresztényt, így részt hagyva a bemenetelhez. Amikor a keresztény vezet, és bántani szeretnénk, mindig azt látjuk, hogy nincs egyedül az autóban. Mindig van egy angyal mellette. **Ő, ha a keresztények tudnák, hogy mi mindent tartogat Isten számukra, nem másznának bele a bűnbe vagy élnének felelőtlenül!**

2. A visszacsúszott keresztények gyártása

Mint elnök, akit Lucifer jelölt ki, elküldtem a lányokat az élő gyülekezetekbe és közösségekbe. A lányok jól öltözöttek voltak és az előrehíváskor kimentek, tettetve azt, hogy elfogadták Krisztust, majd imádkoztak értük. Az alkalom végén megvárták a prédikátort, aki természetesen nagyon örült az új megtérőknek.

A megtérők lehet elmennek a prédikátor házába is. Ha a prédikátor nem rendelkezik a szellemek megkülönböztetésének ajándékával, akkor a paráznaság bűnébe is beleviheti a prédikátort. Ez abban a pillanatban megjelenik, mikor vággyal néz rá. Ekkor folytatja a bűnbe sodrását a prédikátornak, míg csak meg nem folytatja benne Isten Szellemét. Azután ott hagyja a férfit, **küldetését elvégezve**.

Itt szeretném egy szolgáló bizonyosságát elmondani. A gonosz szellemvilágban Isten embereként ismerik. Amikor a térdeire ereszkedik nagy felfordulás van a szellemvilágban. Ezért lányokat küldtünk hozzá. Még etette is őket, de mindig visszautasította a csábítást. Mindent megtettek, de soha nem sikerült nekik. Ennek eredményeképpen megölték a lányokat.

Ezután nővé változtam és felkerestem a prédikátort, és szavakkal és tettekkel próbáltam elcsábítani, de hajthatatlan volt. Ez sok volt már nekem, így úgy döntöttem, hogy megölöm. Egy nap a szolgáló Oduekpe Road városrészbe ment. Figyeltem és mikor lehajolt pár áru értékét megnézni egy olajos hordókkal megpakolt utánfutót kormányoztam az üzletbe. A futó feldöntötte a magasfeszültsége villanyoszlopot, ami az üzletbe esett, rengeteg ember halálát okozva így, de a szolgáló megmenekült. A megmenekülése csoda volt. Másik nap, Nkporba ment gyalog. Megint egy teherautót kormányoztam neki, hogy megöljem. A kocsit pont belefutott az új temetőútba, rengeteg embert megölve, de a szolgáló újra túlélte. Ezután a második próbálkozás után feladtuk. Még ma is él!

Egy keresztény miatt, a gonosz úgy dönthet, hogy sok lelket megöl, remélve, hogy őt is megöli, de mindig elbukik. Ezek az incidensek sok kereszténnyel megtörténtek már, amikről nem is tudunk, **de Isten mindig megszabadította őket.** A gond az, hogy a **gonosz nem adja fel.** Az ő gondolata mindig ez: „Talán sikerül.” De soha nem sikerül. **Amíg a keresztény Isten szeretetével jár és Benne marad, és nem bonyolódik bele az élet dolgaiba, a gonosznak soha nem sikerülhet, mindegy milyen keményen próbálkozik.** Csak a hitetlennel tud mit kezdeni.

A keresztények lenyomása

Ez általában álmokon keresztül történik. A keresztény a következőt láthatja álmában:

1. Egy halott rokon meglátogatja.
2. Álarcosok üldözik.
3. Barátok úsznak a folyóban.
4. A barátok ételt hoznak, és megkérik, hogy egyen.
5. Egy egyedülálló nő szeretkezik (vagy egy férjes asszony) egy férfival. Ha ezzel nem számolnak le, az meddséghez vezethet. Vagy, ha egy várandós nő látja magát szeretkezni egy férfival, és nem rendezik le rögtön, az vetéléshez vezethet.

Ha egy keresztény ilyet tapasztal az álmaiban, nem rakhatja csak úgy félre egy kézlegyintéssel, hanem amint felkel meg kell vizsgálnia magát, és minden felismert bűnt megvallani Istennek, megkötözni a démonokat és kérni Istent, hogy állítsa helyre. Ez nagyon fontos. Jó, ha segítséget kér egy érett, Szellemmel telt kereszténytől is.

Hogyan nyeri el a gonosz a lelkeket

Amikor Jézus elhagyta ezt a földet, a tanítványainak adott egy parancsot: „MenjeteK szerte a világba és

tegyetek tanítvánná mindent népet.” Míg néhány keresztény még mindig vár az alkalmasabb időre, hogy engedelmeskedjen ennek a parancsnak, addig a gonosz szintén ezt parancsolja az ügynökeinek. A különbség, hogy **a gonosz ügynökei sokkal komolyabban veszik a lelkek megnyerését a keresztényeknél!**

Az egyik terület, ahol a gonosz lelkeket akar megnyerni, az a középiskola, főképp a leányiskolák. Néhány lány közölünk, diákként megy ezekbe az iskolába. **Ellátjuk őket a legújabb és legdrágább fehérneművel.** Ez nagyon fontos, mert a lánykollégiumokban, sokszor csak alsónemű van rajtuk. **Soha nem lenne semmiben hiányuk, kozmetikumok, ruhák, fehérnemű, könyvek, étel és pénz. Egy bizonyos szappant kapna, hogy kölcsönadhassa bárkinek, aki kéri.** Lesznek, akik majd szeretnének olyan lenni, mint ő, és összebarátkoznának. Egy idő után bemutatná nekünk ezt a lányt. Ekkor meglátogatnánk őt fizikai testben és ajándékokat kezdenénk adni neki, és betölteni a szükségait. Így **saját akaratából** csatlakozik hozzánk. Cserébe meg kell nyernie más, s így tovább. Ezt küldetésnek veszik és magabiztosak a sikerében.

Egy dolgot tisztázni kell: **sátán soha nem erőltet senkit. Ő csábít, vonz és rávesz, hogy saját magadtól menjél.** Ezért mondja a Biblia: „Álljatok ellene az ördögnek és elfut tőletek” (Jakab 4,7).

Egy másik területe léleknyerésnek a **stoppolás.** A lányainkat elküldjük az utak mellé, hogy kiálljanak gyönyörűen, s csábítóan felöltözve. De megtalálhatjuk őket a hotelekben is. **Sok ember, akit eltűntként keresnek az újságokban, ilyen lányokat vett fel, akiket nem is ismert.**

Óvatosnak kell lenned azzal, hogy kit veszel fel a kocsidba.

Ötödik fejezet: Találkozásom Jézus Krisztussal

Ezerkilencszáznyolcvanöt februárjában, miután egy szokásos gyűlésünk véget ért a tengernél, úgy döntöttem, hogy Port Harcourtba utazom, meglátogatni néhai nagybátyám feleségét. Találkoztam egy Anthony nevű férfival. Nwajában, Port Harcourtban van a műhelye. Elküldött értem, és mivel a társaságunkban az a szokás, hogy soha ne utasítsunk vissza egy meghívást, úgy döntöttem, hogy elmegyek hozzá. Azon a héten szerda délután elmentem hozzá. Úgy kezdte, hogy Istennek van egy üzenete számomra. Elővette a Bibliáját és prédikálni kezdett. Három másik keresztény is ott volt (egy férfi és két nő). Még sokáig folytatta a prédikációját, és nem vagyok biztos benne, hogy mindent hallottam. Megkért, hogy térdeljek le, hogy imádkozzanak értem. Engedelmeskedtem és halkán letérdeltem.

Rögtön imádkozni kezdtek. Isten Szelleme eltalált és elterültem. Föltápáskodtam és úgy álltam ott, mint egy vasdarab. Tönkretettem a vasszékeket a műhelyben. Kinéztem, és három tagunkat láttam, egy férfit és két lányt. **Emberi formában jöttek és az ajtó felé mozdultak, de Isten ereje miatt nem tudtak belépni.**

Biztos vagyok benne, hogy a tengerben riasztották őket, s a tévében látták, hol van a probléma, majd küldték az „erőtlen” megmentő csapatot. Ez történik mindig, ha egy tag bajba kerül. Amíg a két keresztény férfi lehúzott a térdeimre, a lányok továbbra is imádkoztak és kötözték meg a démonokat, de nem voltak konkrétak. Megkérdezték hiszek-e Jézus Krisztusban, de nem mondtam semmit. Kérték, hogy hívjam segítségül Jézus nevét, én megtagadtam. Megkérdezték a saját nevemet, és megmondtam nekik. Órákig küszködtek, majd elengedtek. Egy szellem sem távozott belőlem, így úgy távoztam, ahogyan jöttem.

A gyülekezeti alkalmak

Pénteken, Anthony elhívott a gyülekezetükbe az éjszakai virrasztásra (Isten Gyülekezetei felekezet – Pünkösdi Egyház megj. ford.) Elfogadtam a meghívást, mivel az alvás és összezavaródás okozása a gyülekezetben a feladatomból volt. A program kórussal kezdődött. Addig énekeltünk, míg az egyik tag felemelkedett és egy népszerű dalt kezdett énekelni, ami arról szól, hogy más erők milyen erőtlenek, csak Jézusban van erő.

Ekkor elkezdtem nevetni. Nevettem, mert mikor szellemben beletekintettem az életükbe, a kórusban levők majdnem háromnegyede bűnben élt. **Tudtam, mert a bűneik miatt, védtelenek lettek, és ezek az erők komoly sérülést okozhatnak nekik. Fontos, hogy a keresztények engedelmeskedjenek Isten szavának és ne legyen takargatott bűnök, ami ott marad az életükben.** Ezen az alkalmon négyen voltunk ott a tengerből, és énekeltünk és tapsoltunk velük. Ismét szeretném hangsúlyozni, hogy mikor elkezdődik az alkalom, a **gyülekezeti tagoknak az legyen az első, hogy megvallják a bűneiket**, és utána menjenek bele egy igazi Istenimádatba. Ettől nagyon kényelmetlenül fogja érezni magát a sátán ügynöke, és menekülni fog az életéért.

De ezen az alkalmon, mit nagyon jól éreztük magunkat, és működésbe léptünk. Sokan aludni kezdtek, a dalokat erőltlenül énekelték és minden összevissza ment. Anthony testvér már beszélt rólam nekik, s úgy hajnali két óra körül kihívtak, hogy imádkozzanak értem. Amint kimentem előre, könnyörögni kezdtek Jézus véérért. Megállítottam őket és azt mondtam: „Nem az a megoldás, hogy a véért könnyörögtök. Én egy nagyon titkos társasághoz tartozom. Ha megegyeztek abban, hogy meg tudtok szabadítani, akkor letérdelek.” Ezek nem előre megfontolt szavak voltak. Jézus vére elijeszti a démonokat és megvédelmezi a hívőket, de nem kötözi meg a démonokat. Démonokat megkötni csak úgy lehet, ha a keresztény használja a hatalmát és kiadja a parancsot.

Egyetértettek és én letérdeletem. Ekkor egy Isten Szellemétől vezérelt nő így kiáltott: „Ha nem vagy méltó, ne gyere közel!” Biztos vagyok benne, hogy sokan nem értették mit is ért ezalatt. **Veszélyes egy keresztény számára démonokat kiűzni, ha bűnben él.** Sokan visszahúzódtak, és páran kijöttek imádkozni értem. Ahogy azzal kezdtek, hogy „Jézus nevében”, hallottam egy nagy bummot belülről, és leestem a földre. A repülő démon rögtön akcióba lépett. Elkezdtem futni a mellkasommal. Bárki, akit a repülő démon száll meg, az nagyon gonosz és veszélyes. A testvérek soha nem látták mi történik szellemileg. A szobában lévő nagyobb erő miatt futottam.

Két szemben álló erő lendült akcióba és a légkör megváltozott. Hirtelen felálltam és nagyon agresszív lettem stb. Egy démon kiment belőlem és megszállt egy fiút a tömegből, aki támadni kezdte őket, és próbált megmenteni. A testvérek nem vesztegették az időt vele, hanem bezárták másokkal együtt a gyülekezet egyik szobájába. Ez az egész folytatódott reggel hétig. Teljesen kimerültem és elcsendesültem, a testvérek körém gyűltek és elkezdtek kiabálni: „Nevezd meg őket!” „Kik ők?” stb. De csöndben maradtam. Hosszú várakozás és hallgatás után, úgy hitték, hogy megszabadultam, de ez félrevezetés volt. Imádkoztak és feloszlottunk. Annyira gyenge voltam fizikailag, hogy alig bírtam kisétálni a gyülekezetből. De valami történt, mert amint kiléptem a gyülekezetből és átmentem az úton, hirtelen nagyon erős lettem fizikailag. Talán néhány démon visszajött. Nagyon dühös lettem és úgy döntöttem, hogy bosszút állok a gyülekezeten. „Ezek az emberek inzultáltak” mondtam magamnak, és emiatt a sértés végett visszamentem Lagosba, hogy még több erőt szerezzek másokkal együtt, akik ugyanugyan gonoszak, mint én. Majd visszajövünk Port Harcourtba bosszút állni az Isten gyülekezetei felekezet, Silver Valley-i gyülekezetének MINDEN tagján.

Úton Lagosba

Ahogy megérkeztem a nagybátyám feleségének házába, megmondtam nekik, hogy rögtön indulok Lagosba. Ők marasztaltak, de én visszautasítottam és taxit szereztem magamnak. Először Onitshába akartam menni meglátogatni egy barátomat, és onnan menni Lagosba. Omagwéban, a nemzetközi reptéren, hallottam egy hangot, hogy a törzsi nevemen szólít, „NKEM”-nek. Megfordultam, hogy hátha látok egy ismerős arcot, de nem volt ott senki ismerős. Ki lehetett az? Csak az anyám hívott ezen a néven, mindenki más, a szellemvilágot beleértve, Emmanuelként ismert.

Mialatt még mindig tűnődtem, újra szólt a hang: „**NKEM, újra el fogsz árulni engem?**” Nem ismertem fel a hangot, de folytatta a kérdezést: „**El fogsz árulni újra engem?**” Hirtelen komoly lázam lett. A hő kijött a testemből, és olyan magas volt, hogy mások is megéreztek. Egyikük megkérdezte: „Uram, jól volt mielőtt elindult volna?” Megmondtam, hogy jól éreztem magam és még csak a fejem sem fájt mielőtt elindultunk Port Harcourtból.

Umuakpanál elájultam a buszban. A következő, amit tudok, hogy két ember, magas és hatalmas, jön felém, egyik bal felől fogott meg, a másik jobb felől, de nem szóltak egy szót sem. Egy nagyon rögzös úton vezettek végig, tele üvegekkel és fémmel. Ahogy haladtunk, ezek a tárgyak megváltak és elkezdtem sírni, de még mindig nem szóltak hozzám. Kiértünk egy nagyobb útra, ekkor egyikük megszólalt: **„Te körözött ember vagy!”** majd mentünk tovább. Egy nagyon nagy és hosszú épülethez értünk, amit konferencia teremnek tűnt. Amint fölmentünk a járdára egy hang szólt bentről: **„Hozzátok be!”** Bevittek és eltűntek, egyedül hagyva engem.

Nehéz elmagyarázni, hogy mit is láttam odabent, de megteszem, amit tudok. Nagyon gazdagon ki volt díszítve a terem, és olyan nagy és hosszú volt, hogy elég nehéz volt látni a végét. Besétáltam középre és onnan láttam a végét. A végében volt egy oltár. Láttam a holdat és a csillagokat, ahogy körülveszik a napot. Majd láttam egy trónt és ült rajta egy jóképű férfi, a ruhája pedig fénylett, mint a nap. Azt mondta: **„Gyere!”** De a fényessége miatt nem tudtam menni. Amint megpróbáltam mozdítani a lábamat, elestem.

Felkeltem, újra próbáltam és elestem. Hirtelen a hold kijött a trónból, ahol Ő ült és felment a mennyezetre fölém. Majd két kéz jött ki a holdból, megfogta a fejem, megrázott, és a fizikai testem lejjött, ahogy egy ruhát húznak le. És az igazi valóm állt ott. A kezek összehajtották, mint egy ruhát a testem és lerakták a sarokba. A hold visszament a trónhoz és a Rajtaülő újra szólt: **„Gyere!”**

A szellemi megtisztulás

Elsétáltam egy pontig, és Ő felém lépett a trónról, levette a lábaimat, egyiket a másik után, és kiöntötte azt, ami bennük volt, majd a helyükre rakta a lábaimat. Ugyanezt tette a kezeimmel is, igazából minden hellyel, ahová a Tengerpart Királynője erőket rakott. Csodálkoztam magamban, hogy ki lehet ez, és honnan tudja ilyen pontosan, hogy hol voltak ezek a pontok a testemben. Ezek után visszament a trónjához és kérte, hogy menjek. Ahogy sétálni kezdtem, különböző dolgok hullottak le a testemről, pikkelyek a szememről pl., de mielőtt az oltárhoz értem volt, ez befejeződött. **„Hová mész?”**, kérdezte.

Válaszoltam neki: „Onitshába megyek egy barátomhoz.” Ő azt mondta: **Igen, de megmutatom neked, hogy mi van a gondolataidban.**” Eddig a pillanatig sem tudtam, ki Ő, de az bizonyos volt előttem, hogy Ő sokkal erősebb és hatalmasabb volt minden erővel, amivel valaha találkoztam. Odahívott egy embert, s kérte, hogy mutassa meg nekem mit terveztem a szívemben. Elvitt egy szobába és kinyitott egy táblafélét. Igazából, ha lett volna menekülési út, elmenekülhettem volna, mivel előttem le volt írva minden, amit a keresztények ellen terveztem. Az ember visszavitt, majd elment.

Eljött a tróntól, kézen fogott, és azt mondta, hogy meg fog mutatni bizonyos dolgokat. Az utunkon azt mondta: **„Nem akarom, hogy elkárhozz, hanem meg akarlak menteni, és ez az utolsó esélyed. Ha nem bánod meg a bűneidet, és nem jössz hozzám, és nem szolgálsz engem, akkor meghalsz. Meg fogom mutatni neked a megmentetteket és az engedetlenek lakhelyeit.”** Amikor ezt mondta, akkor tudtam, hogy Ő **Jézus Krisztus** volt.

A mennyei kijelentések

Beléptünk a szobába és Ő elhúzott valamit, mint egy függönyt. Láttam az egész világot, minden embert és minden tevékenységet. Láttam mind a keresztényeket, mind a hitetleneket. Bementünk egy másik szobába. Megint félrehúzott egy függönyt és, amit láttam nagyon szomorú volt. Emberek megláncolva! Ezeket az embereket **„képmutatóknak”** hívta. Nagyon nyomorúságosnak tűntek ezek az emberek és Ő azt mondta: **„Ebben az állapotban maradnak az ítélet napjáig.”** Bementünk egy harmadik szobába. Elhúzta a függönyt és sok embert láttam örvendezni, akik fehér ruhát

viselnek. Most megkérdeztem Őt: „Kik ezek?” Ő válaszolt: „**Ők a megváltottak, akik várják a jutalmukat.**” Bementünk egy negyedik szobába és, amit láttam ijesztő volt.

Kedves olvasó, ezt nagyon nehéz leírni. Olyan volt, mint ha egy egész város lángban égne. **A pokol valóságos és szörnyű.** Ha veled azt hitték el, hogy a menny és a pokol itt a földön létezik, és nincs semmi a halál után, csak megsemmisülés, akkor jobb, ha most mondom neked, hogy van valóságos pokol és van valóságos menny! Nem csoda, hogy mikor Jézus Krisztus a földön volt, figyelmeztette az embereket a pokolról. Újra mondom, a pokol létezik. Láttam és egy ez szörnyű hely. Megkérdeztem Őt: „Mi ez?” A válasza ez volt: „**Ez sátánnak és az ő angyalainak készült, és az engedetlenek.**” Megnevezte őket, ahogy a Jelenések 21,8-ban le van írva: „De a gyáváknak és hitetleneknek, az utálatosoknak, gyilkosoknak és paráznáknak, a varázslóknak és bálványimádóknak, és minden hazugnak meglesz az osztályrésze a tüzzel és kénnel égő tóban: ez a második halál.”

Bementünk az ötödik szobába és szétnyitotta a függönyt, amit láttam azt csak úgy tudnám leírni, hogy **DICSŐSÉGES**. Olyan volt, mintha a hegy tetejéről néznék le rá. Egy **új várost** láttam. A város olyan nagy és gyönyörű volt! Az utcák aranyból készültek. Az épületek nem hasonlíthatók össze semmivel sem, ami ezen a földön található. Azt mondta: „**ez a szentek reménysége. Te ott leszel?**” Rögtön azt válaszoltam, hogy igen! Ezek után visszamentünk a trónhoz és Ő azt mondta: „**Menj és tegyél bizonyosságot arról, amit tettem érted.**”

Újra elvitt egy másik szobába és mikor a függönyt széthúzta, azt láttam, hogy mivel fogok találkozni az utamon Onitsha és Lagos felé, és hogy hogy szabadít meg engem végül. Ez után szólt hozzám: „Ne félj, menj, veled leszek.” Kivezetett a teremből és eltűnt, én pedig egy másik ember házában felébredtem. Kiáltottam, így a férfi és a felesége kifutottak a szobájukból. Először bekukucsáltak, majd bejöttek. „Miért vagyok itt?” kérdeztem. A férfi pedig elmesélte hogyan ajultam el a buszon és, hogyan vitt el a katolikus székesegyházba Owerriben. Hogyan küldtek el orvosért valakit, aki jött és miután megvizsgált, azt mondta, hogy rendben van a pulzusom és majd várni kell, hogy mi történik. Az orvos biztosította őket, hogy felébredek majd. A férfi pedig az autójával elvitt a házába és várt. Akkor azt is bevallotta, hogy nem tudja, miért is hitt az orvosnak, és miért vállalt felelősséget értem.

Megkérdezték a nevemet és a címemet, amit meg adtam nekik, de soha nem mondtam el az élményemet. Náluk maradtam két napig, majd a férfi és a felesége kocsival kivittek az Owerri parkba, ahol buszra szálltam Onitshába. Minden megtörtént az úton, amit az Úr megmutatott nekem előtte. Következő reggel buszra szálltam Lagos felé, az utána következő reggel pedig Port Harcourtbba mentem. Gyakran megkérdezem magamtól, hogy miért mentett meg az Úr egy olyan embert, mint én. Egy ilyen embert, aki ennyire gonosz és romboló volt, a sátánnak ügynöke! A választ ebben a két szóban találtam meg: **Isten szeretet, Isten szeretet!** (1János 4,8; 4,16)

Hatodik fejezet: Kísértés és győzelem

„Az én juhaim hallják az én szómat, és én ismerem őket, és követnek engem: És én örök életet adok nekik; és soha örökké el nem vesznek, és senki ki nem ragadja őket az én kezemből”

Miután megtértem Krisztushoz, az első dolog, ami történt, az az volt, hogy minden ajándék a tengerből, a teleszkóp, a tévé, ingek, a fotók, amiket a tenger alatti laborban készítettem, és a fotó a Tengerpart Királynőjéről, eltűnt a lakásomból.

Port Harcourtbba visszatértem, és éreztem a sürgetést, hogy tegyek bizonyosságot mindarról, amit tett értem az úr, de nem engedtek be a gyülekezetbe. Az bácsikám felesége, aki szintén keresztény volt, elvitt az egyik pásztorhoz, de ő ezt kérdezte: „Elhozta a papírt?” Később értettem meg, hogy a papír alatt a „tagsági papírt”

értette. Hogy mi köze a tagsági papírnak az én bizonyágomról, ami Krisztus erejéről szól, és hogy mit tett értem Isten, hogy átvitt engem a sötétség erejéből az Ő drága Fiának királyságába, akiben van az én megváltásom az Ő vére által, és ahhoz, hogy megbocsátotta a bűneimet?

Szomorú voltam, tudtam, hogy sátán nem engedi az új megtérőket, hogy bizonyágot tegyenek, főleg azokat, akik ő alatta tevékenykedtek, és mindent megtesz, hogy megakadályozza az ilyen bizonyágtételeket. Újra emlékeztem, hogy az Úr világosan utasított arra, hogy „**menj és tegyél bizonyágot arról, amit tettem érted**”, és íme, elutasítással állok szemben. Talán még nem volt itt az ideje. Így úgy döntöttem, hogy megosztom válogatás nélkül mindenkivel a bizonyágom. Három kereskedővel utaztam Togoba üzleti útra. Itt 160 000 naira értékben vettem árut. Ebből 70 000 naira a saját pénzem volt, a többi 90 000-t a kereskedőktől kértem kölcsön. Vettem kötszereket, gyógyszereket, antibiotikumokat, injekciókat, hőmérőket stb. A nigériai határnál a vám feltartott minket és kenőpénzt kértek. Mi nem akartunk adni így elvették az áruinkat. Pár hónappal később, a kollégáim áruit visszaadták, de az enyémeiket még ott tartották. Később visszamentem, de 40 000 nairát kértek. Viszont miután megnéztem az árut, láttam, hogy az értékesebb dolgokat már ellopták. Felbecsültem a maradék árut és tudtam, hogy ha kifizetem a negyvenezret, az csak növeli a veszteségemet, így lemondtam a maradékról is.

A kereskedők, akiktől kölcsönkértem, elkezdtek utánam járni. Volt, aki a rendőrséget hívta, más jogi útra lépett. Az egyetlen megoldás az volt, hogy bezártam a bankszámláimat és minden pénzt felhasználok, hogy kiegyenlítssem a tartozásaimat. Isten kegyelméből, mindent kifizettem, kivéve 1000 nairát a főbérőnek Lagosban. Totál csődbe mentem és még buszra is kölcsön kellett kérnem.

Lementem néhány keresztény vállalkozóhoz, hogy segítséget kérjek egy új kezdethez. Senki nem mondott igent vagy nemet, inkább mindig visszahívtak másnapra, amíg csak bele nem fáradtam a keresgélésbe. Nem ismertem Isten Igéjét, és azzal a zavarral, ami a szívemben volt, olvashattam a Bibliát, de semmit nem értettem meg. Még mindig azon gondolkodtam, hogy mit tegyek, mikor kaptam egy sürgős hívást a falumból. Hazasiettem, és láttam, hogy a kis épület, amit építgettem le lett bontva. A bácsikám tette ezt, aki meg is fenyegetett ott, hogy megöl. A régi természetem próbára tett. Eszembe jutott, hogy mikor a titkos társaságban voltam, akkor ő hogyan bánt velem, és térdre is ereszkedett volna előttem. De most, hogy tudta, hogy megváltoztam, (hogy honnan, nem tudom, mert megtérésem óta még nem voltam ott) elkezdett fenyegetni. Az Urat hívtam és azt mondtam: „Szóval azért mentettél meg, hogy csalódott maradjak és megengedd, hogy az ellenségeim örvendezzenek felettem!” Sírtam, és úgy döntöttem, hogy visszamegyek a társaságba.

Legalább megmenekülök az összezavaródástól és úgy móresre tanítom a bácsikámat, amit soha nem felejt el. Habár döntöttem, volt két nagyobb félelmem:

1. A megtérésemkor, az Úr világosan megmondta: „**Ez az utolsó esélyed.**” Az hogy visszatérek a társaságba, halált jelenthet, és nem csak testi halált, hanem szellemit is.
2. Ha megmaradok az Úrban, a bácsikám fenyegetőzni fog azzal, hogy megöl.

Annyira összezavarodott voltam, és segítségre volt szükségem. Tudatlan voltam Isten Igéjét illetően, és nem tudtam mit mond a fenti dolgokról. Kedves olvasó, láthatod, hogy azért volt bennem ennyi zavar, mert nem volt senki, aki tanítványozzon, miután megtértem. Nagyon fontos, hogy valaki mentorálja a friss megtérőket, a keresztényeknek ezt komolyan kéne venniük. Ha tudod, hogy nem lesz időd foglalkozni a megtérőkkel, segíteni őket, akkor ne menj bizonyágot tenni. Jézus Krisztus háromszor hangsúlyozta ezt ki, mikor megkérdezte Pétert: „Simon, Jóna fia, jobban szeretsz-e, mint ők?... **Legeltesd a juhaimat.**” Rengeteg megtérő visszacsúszik, mert nincs, aki tanítványozza őket. Ha szereted Jézust, gondoskodj a juhairól!

A csata sátán ügynökeivel

Ebben az időszakban a Tengerpart Királynőjének ügynökei elkezdtek üldözni. Sokat szenvedtem a kezeik között. Rémálmaim voltak. 1985 május elsején, egy hónappal a megtérésem után, körülbelül éjjel kettőkor, mások aludtak a házban. Az ügynökök felébresztettek. Parancsoltak, hogy menjek ki a ház elé. Engedelmeskedtem, kísértáltak és ők követtek. Olyan volt, mint egy álom, de valóság volt. Kimentünk a Szent Pál anglikán templom temetőjébe.

Mikor odaértünk, ezt mondták: „Vissza kell jönnöd. Ha nemet mondasz, megölünk, vagy szűkölködővé teszünk.” Ezután elmentek. Visszanyertem az érzéseimet, és azon gondolkodtam, hogy kerültem a temetőbe. Visszamentem az ágyamba és aludtam. Ezután délutánonként támadtak. Néha mikor sétáltam, akkor támadtak meg. A körülöttem levők azt láthatták, hogy a levegővel küzdök vagy úgy futok mintha üldöznének. Csak én láttam őket. Ezt négyszer tették meg, majd abbahagyták. Majd a vezetőjük, a Tengerpart Királynője, vette át az ügyet. Az első nap kocsival jött, és leparkolt a ház mellett. Jól öltözött volt és nagyon szép. Azt hitték, hogy a barátnőm. Ahogy bejött, tudtam, hogy kicsoda ő. Dél körül jött, mikor minden csendes volt. Leült, s többek között ezt is mondta: „Elmehetsz gyülekezetbe, hihetsz, amiben csak akarsz, de csak **ha nem fedsz fel engem**, és megadok bármit, amit kérsz.” Nem ismertem az Írást, így csak meghallgattam őt és néztem, ahogy fel-alá sétál. Könyörgött, s próbált rávenni, hogy visszamenjek hozzá. Nem mondtam sem igent, sem nemet. Felállt, odasétál a kocsijához és elment.

Két alkalommal a bácsikám felesége beszélgetett velem, anélkül, hogy tudta volna kivel beszél, és soha nem is mondtam meg neki, ki volt az a hölgy. Az utolsó látogatásakor változtatott a hozzáállásán. Komoly figyelmeztetést adott, és elmondta, hogy próbált meggyőzni minden módon már, de nagyon makacs vagyok, és ez az utolsó látogatása. Ha még mindig visszautasítom az ajánlatát, akkor eljön augusztusban hozzám és vagy megöl, eltorzít vagy nyomorúvá tesz. Ezzel elment.

Féltem, egy nap elmentem a gyülekezetbe és egy testvérhez odamentem. Elmondtam neki a problémáimat és pár dolgot, amire felfigyeltem testvérekkel kapcsolatban. Ez a testvér megadta a Scripture Union (Írás egyesület – missziós szervezet) irodájának a címét és azt mondta: „**Itt segítséget találsz.**” Mellekesen ez volt az utolsó nap, hogy láttam ez a „testvért”. Soha nem láttam őt azóta sem Port Harcourtban. Fogtam a címet és másnap elmentem oda. A gépiróval találkoztam, aki odaadta a negyedévi programfüzetét az S.U. Rumuomasi Pilgrims csoportjának. Ez volt a legközelebb hozzám. Az mondta: „Gyere el vasárnap!” Ott voltam délután két órakor a rumuomasi-i gyülekezetben, de nem tudtam, hogy csak két órakor kezdődik az istentisztelet, viszont találkoztam az imacsoporttal és csatlakoztam hozzájuk.

Az alkalom után tudtam, hogy a helyemen vagyok. Isten kirendelt nekem egy keresztény hölgyet, akit anyámként tiszteltem, és aki elmagyarázta nekem Isten Igéjét és tanácsokkal látott el. A testvérek érdeklődéssel fogadtak és törődtek velem. Igazi szeretet láttam. A Szent Lélek elkezdte megértetni velem az Írást és a hitem nőni kezdett. De a Tengerpart Királynője nem bukkant fel, ahogy megígérte. 91. Zsoltár, Isten védelme megvalósult az életemben. Ézsaiás 54,17: „Célt téveszt minden fegyver, amit ellened kovácsoltak, meghazudtolsz minden nyelvet, mely törvénykezni mer veled. Ez az öröksége az Úr szolgálóinak, így szolgáltatok nekik igazságot - így szól az Úr.” Ez is beteljesült.

1985 szeptemberében kaptam egy üzenetet, hogy a nevem fel van írva, mint egy szállító a Silver Brand Cementnél, Lagosban, és huszonhetedikén várnak az irodába egy beszélgetésre. Aznap reggel bementem az irodába, de csak azért, hogy a menedzser megmondja, hogy a beosztásomat átadták másnak. De kértek, hogy másnap ismét menjek vissza. Hazafele menet az úton valaki mögém lépett és megragadott, befogta a számat és az orromat, megpróbált megfojtani. Küzdöttem az életemért, amíg több ember is elment mellettünk, de senki nem segített, hanem az Úr lépett közbe. Amíg küzdöttem a kezeikkel, hallottam a nőt kiáltani, aki egyszer csak arrébb lökött, s azt kérdezte: „Ki az a hátad mögött?” Megismételte másodszor is a kérdést, majd eltűnt. A hang

alapján tudtam, hogy egy nő volt a támadó, de soha nem láttam. Tántorogva mentem be a lakásba.

A főbérő mérgesen várt és azt mondta: „Miért futottál el a lakbérrel?” Könyörögtem neki, és próbáltam megmagyarázni, hogy nincs munkám és mindent visszafizetek, ahogy tudom. Azzal ahogy beleegyezett úgy gondoltam, hogy az ügyet el is intéztük. Másnap visszamentem az irodába és találkoztam az igazgatóval, aki bocsánatot kért, amiért másnak adták a megbízásomat. Amíg beszélt egy fiatal férfi sétált be, és megkérdezte tőlem: „Nem te vagy Emmanuel?” Én válaszoltam, hogy én vagyok. „Igen, végre megvagy! Befejezted a futást? Többször is voltunk Port Harcourtban, de mindig a szellemi anyáddal találtunk együtt. Ő akadály volt számunkra, de most hogy Lagosban vagy, elkaptunk téged! Soha többet nem mehetsz vissza Port Harcourtbába. Én vagyok az, aki átvette a megbízásod.” Én viszont ezt mondtam neki: „Semmit nem tudsz tenni!” Az igazgató meg volt lepődve azon, hogy mi is történik az irodájában. Elnézést kértem és hazamentem.

Hazaérkezésem után pár perccel kopogott valaki az ajtómon, és Nina belépett. Megkérdezte, hogy visszamegyek-e Port Harcourtbába. Én igennel válaszoltam. Könyörgött, hogy menjek vissza hozzájuk, és azok a feladatkörök, amikre kiképeztek még mindig befejezetlenek: Kotipari (yoruba nyelven). Ezekre képztek ki:

- a démoni erővel rendelkező ügynökök felügyelete
- a „tengeri irányító szoba” felügyelése, hogy figyeljem a világban zajló eseményeket, hogy küldjek és fogadjak jelzéseket és mozgósítsam az erőket, stb.
- a tenger királynője mellett lenni. Ez nem csak a ceremóniákra, áldozatokra, különleges feladatok végrehajtására vonatkozott, hanem egyéb bonyolult dolgokat is magában foglalt.
- a sötétség erejének segítségével új, titkos társaságok létrehozása, amik ártatlannak tűnnek és magához vonzzák a fiatalokat és a gyülekezetbe járókat.

Nina azt mondta, hogy ha vele tartok akkor kétszeres előléptetésben lesz részem és rengeteg áldásban. Bevallotta, hogy ők a felelősök azért, hogy lefoglalták az áruimat, majd ellopták őket. Ők bujtották fel a nagybátyámat is, hogy rombolja le az építményemet és fenyegetsen meg. És ha még mindig ellenkezem, akkor még több kárt okoznak. Eldöntötték, hogy a szellemi anyámat fogják támadni. „Ha megszerezzük őt, megvagy te is.” Ekkor elkezdtem prédikálni neki, mire ő felállt és azt mondta, hogy megtévesztenek engem. Majd elment.

Nem egészen tizenöt perccel később újra kopogtak az ajtón. Ekkor négy ember állt ott. Megkértek, hogy menjek velük ki és láttam magamat, ahogy elmegyek velük. Két oszlophoz mentünk majd megkérdezték: „Ismersz minket?” Nemet mondtam. Folytatta: „A főbérő bérelt fel minket, hogy megöljünk.” Amíg beszélt egyikük egy pisztolyt vett elő, a másikuk pedig egy tört. Védtelen voltam és tudtam, hogy megölnének, de Isten megint közbelépett természetfölötti módon és csodát tett, ami meglepett engem és őket is. A férfi rám lőtt, de nem volt semmi hang. A másik férfi hátba döfött, de a tör nem sértett meg, inkább olyan hangzása volt, mint mikor valakit bottal megütnek. Ők is ugyanolyan ijedtek voltak mint én. Isten Szelleme rám szállt, és prédikálni kezdtem. Hárman elfutottak, de a negyedik összetört és elkezdett sírni, és kért, hogy imádkozzam érte. Akkor még fogalmam nem volt arról, hogy hogyan imádkozzak, és csak annyit mondtam: „Uram, kérlek bocsáss meg neki, felejtse el és nézd el neki. Ámen!” Átadta az életét Krisztusnak, így elvittem egy pünkösdi gyülekezetbe, majd elmagyaráztam a pásztornak, hogy mi történt. Rábíztam a pásztorra, majd elmentem. Amint besétáltam a házba, a főbérő kifutott és térdre esett előttem. „Kérlek bocsáss meg. Azt hittem, hogy elszöktél Port Harcourtbába a pénz miatt.” Megbocsátottam, majd megegyeztünk, hogy részletekbe fizetem ki a tartozásomat.

Aznap éjjel kettőkor felébredtem az Úr. Nem tudtam miért ébredtem fel, de kísértálmam a nappaliba és ott egy nagy teknősbékával találtam szembe magam. Azonnal eszembe jutott, hogy a bibliaóra, amikor a szavaknak az erejéről volt szó. Akkor ezt mondtam: „Teknősbéka, amióta megszülettem, a teknős háza a bozótos vagy a tenger, és mivel hogy idejöttél, miközben zárva vannak itt az ajtók és ablakok, így vétkeztél, ezért meg kell halnod.” Amint kimondtam eltűnt. Visszamentem a szobába aludni. Másodszorra is fölébredtem, és zajt

hallottam a nappaliban. Bementem és egy szörnyű keselyű állt előttem. Ugyanazokat a szavakat ismételttem el, és ahogy kimondtam, hogy meg kell halnia, eltűnt. Ezen a lagosi úton **láttam Isten jóságát, nagyságát és hűségét.**

Következő reggel (1985.09.29.) elindultam Port Harcourtra busszal. Oréba érve a busz belerohant egy fába. A busz megrongálódott, de senki nem sérült meg. A vezető visszahúzatta az útra, és ahogy vezetett tovább, a busz elkezdett csúszkálni ide-oda az úton. Emlékeztem Nina fenyegetéseire, így felálltam a buszban, prédikálni kezdtem az utasoknak és ezzel fejeztem be: „Miattam történnek ezek a balesetek. De mostantól fogva nem lesz több baleset Port Harcourtig, Jézus nevében!” Majd leültem. Valójában mikor leültem, nem igazán tudtam, hogy mit is mondtam. De úgy lett. A jármű simán eljutott Port Harcourtra. Nem volt több baleset vagy lefulladás. Az Írás azt mondja: „Ha rád támadnak is, nem tőlem lesz az. Aki rád támad, elesik veled szemben.” (Ézsaiás 54,15). Ők (a Tengerpart Királynője és az ügynökei) megpróbálták, de mivel nem az Úrhoz mentek, hanem a gyermekei ellen, mind megbotlottak és elesetek. „Félni fogják az Úr nevét napnyugaton, és dicsőségét napkeleten, amikor eljön, mint egy sebes folyó, amelyet az Úr szele korbácsolt föl.” (Ézsaiás 59,19). Istené minden dicsőség, hogy megmutatta az erejét miattam.

Hetedik fejezet: A sátán ügynökeinek tevékenységei

„Öltsétek magatokra Isten fegyverzetét, hogy megállhassatok az ördög mesterkedéseivel szemben. Mert mi nem test és vér ellen harcolunk, hanem erők és hatalmak ellen, a sötétség világának urai és a gonoszság lelkei ellen, amelyek a mennyei magasságban vannak.” Efezus 6,11-12

Ez a könyv nem lenne teljes, ha nem leplezné le ezeknek az erőknek a tevékenységeit. Szintén fontos, hogy a különböző módszereik le legyenek leplezve.

Egy dolog világos, és az az, hogy **az ördög vagy elhítteti veled, hogy ő csak egy mítosz vagy gonosz gondolat, vagy pedig még többet mutat meg az ő erejéből és nem engedi, hogy többet láss Isten erejéből.** Amíg az Ige azt mondja, hogy „Mert mi nem test és vér ellen harcolunk, hanem erők és hatalmak ellen, a sötétség világának urai és a gonoszság lelkei ellen, amelyek a mennyei magasságban vannak.”, addig azt is mondja a Biblia, hogy „hadakozásunk fegyverei ugyanis nem testiek, hanem **erősek az Isten kezében erődítmények lerombolására.** Ezekkel rombolunk le minden okoskodást és minden magaslatot, amelyet az Isten ismeretével szemben emeltek, és **foglyul ejtünk minden gondolatot a Krisztus iránti engedelmségre**” (2 Korinthus 10,4-5). Máshol az Ige világosan kijelenti: „Azért jelent meg az Isten Fia, hogy az ördög munkáit lerombolja.” (1 János 3,8). És Jézus legyőzte a hatalmasságokat és erőket, **diadalt aratott felettük nyíltan.**

„ha csapdába estél saját kijelentéseid miatt, és megfogat téged saját kijelentéseid” (Péld 6,2) mondja az Írás. Ezért Isten gyermekének óvatosnak kell lennie, hogy mit vall meg, mert Isten, amit megígért, azt véghez is viszi. Három megvallás van megírva Isten Igéjében:

1. Megvallani Úrnak Krisztust.
2. A hit megvallása az Igében, Krisztusban és az Atyaistenben.
3. A bűn megvallása.

Mikor a megvallás, bevallás szót halljuk, könnyen a bűnre gondolunk. A szótári definíciója a megvallásnak a következő:

1. Megerősítése valaminek, amiben hiszünk.
2. Bizonyosságot teszünk valamiről, amit tudunk.
3. Az igazság tanúsítása, amit magunkévá tettünk.

Ezért sajnálatos, ha valaki a megvallás szóról, a bűnre gondol. Az író bátorítja Isten gyermekét, hogy még ma kezdje el megvallani, amit Isten mondott. Te, aki halott voltál a bűnben, Isten megelevenített a Krisztusban és fölemelt vele és mennyei helyekre ültetett téged (sokkal följebb minden hatalmasságnál és erőnél) Jézus Krisztusban. A keresztényeknek ezért tudatosítaniuk kell, hogy hol is ülnek. Tudniuk kell, hogy ebből a magasságból cselekednek, a sátán és ügynökei felett. Az Úr Jézus Krisztus megadott neked minden erőt és hatalmat, ugyanúgy ahogyan megajándékozott minket mindazzal, ami az életre és a kegyességre való (2 Péter 1,3). Isten soha nem akarta, hogy a körülmények befolyásolják az ő gyermekeit, hanem inkább Isten Igéjének a keresztény szájában kéne a körülményeket irányítania. Isten így szólt a Jer 23,29-ben: „*Nem olyan-e az én igém, mint a tűz - így szól az Úr -, vagy mint a sziklazúzó pöröly?*” A keresztények, újjászületett keresztények, fel kellene, hogy ismerjék, hogy mikor Jézus nevét kimondják, akkor a szájukon tűz jön ki. Amikor egy keresztény beáll abba a hatalomba, amit kapott Krisztusban, és Jézus nevében parancsol, akkor tűz ömlik ki a szájából és minden démonnak, aki a felelős a körülményekért, annak engedelmeskednie kell. Jézus ma is él, és gondoskodik róla, hogy minden szava hasson. Ismét, ki szeretnék emelni egy lényeges dolgot, amit sok keresztény félre tesz, de sátán használja. Jézus, miután Péter rámutatott a kiszáradt fügefára, amit megátkozott az Úr, ezt mondta:

„Bizony mondom nektek, ha van hitetek, és nem kételkedtek, nemcsak a fügefával tehetitek meg ezt, hanem ha ennek a hegynek azt mondjátok: „*Emelkedj fel, és vesd magad a tengerbe! - az is meglesz. És mindazt, amit imádságban hittél kértél, megkapjátok.*” (Máté 21,21-22)

„*Higgyetek Istenben! Bizony mondom nektek, hogy aki azt mondja ennek a hegynek: Emelkedjél fel, és vesd magad a tengerbe! - és nem kételkedik szívében, hanem hiszi, hogy amit mond, az megtörténik, annak megadatik az.*” (Márk 11,22-23)

Itt az Úr kiemeli a kimondott szó erejét, és bátorítja a keresztényeket, hogy legyenek konkrétak az imáikban és gyakorolják a hatalmukat. Néhány keresztény megkéri a hegyet, hogy mozduljon el, de nem mondja meg HOVA menjen. Jézus azt mondta, hogy megmondod a hegynek: „**Emelkedjél fel, és vesd magad a tengerbe...**” Most nézzük meg a démonok kiűzésének esetét. Néhány keresztény megkötözi és kiűzi a démonokat, anélkül, hogy konkrét helyre küldené őket. Ez veszélyes. Ha megkötsz egy démonat akkor **meg lesz kötve**. Ha kiűzöl egyet, anélkül, hogy egy konkrét helyre küldenéd, akkor a környéken marad. Ha egy démon csak ki van utasítva egy emberből, akkor később visszajöhet, vagy bemehet bárkibe, aki nem keresztény ott. Óvatosnak kell lenni tehát. Bizonyosodj meg róla, hogy a démon **meg van kötve, ki van űzve és el van küldve egy bizonyos helyre** (és meg van tiltva, hogy újra visszajöjjön).

Néhány keresztény ima közben ezt mondhatja: „Jézus nevében megállítlak titeket démonok.” A szellemvilágban tényleg láthatod, hogy a démonok mereven állnak és várják a következő parancsot. De ha a keresztény megáll ennél a pontnál, akkor nem segít az áldozaton. Ne játszadozz a gonosszal. Nem játszatsz az **ellenségeddel**. Isten kiküldött a szabadítás és megbékéltetés (Isten és ember között) szolgálatával. Ezért fontos, hogy alapos munkát végezzél. Megismétlem, ha megkötözöl egy démonat, az meg lesz kötve. Ha kiveted bárhová, akkor úgy lesz. Mindaddig, amíg nem élsz bűnben, hanem Isten akarata szerint élsz, addig bármit parancsolsz az ördögnek vagy az ügynökeinek Jézus nevében, akkor **muszáj** engedelmeskedniük. Isten megígérte, hogy megcselekszi minden szavát. Ahogy rátérünk a következő szakaszra, sátán és ügynökei megnyilvánulására, szeretném ha a következő igék az eszedben lennének:

1. „és benne jutottatok el ti is ehhez a teljességhez, mert ő a **feje** minden fejedelemségnek és hatalmasságnak” (Kol 2,10).
2. „Íme, hatalmat adtam nektek, hogy kígyókon, skorpiókon tapodjatok, és az ellenség minden erején; és semmi nem árthat nektek.” (Lukács 10,19)
3. „Célt téveszt minden fegyver, amit ellened kovácsoltak, meghazudtolsz minden nyelvet, mely törvénykezni mer veled. Ez az öröksége az Úr szolgáinak, így szolgáltatok nekik igazságot - így szól az Úr.” (Ézsaiás 54,17)

Meg akarom mutatni nektek, hogy a gonosz erők főleg a gyülekezetekben, bevásárló helyeken, temetőben, dzsungelben, hotelekben, tengerben és levegőben működnek.

A gyülekezetekben

Láthatjuk, hogy manapság rengeteg megszállott, megkötözött ember van a gyülekezetekben. Néhányan beszélnek nyelveken vagy akár prófétálnak is. Csak akik be vannak töltve Isten Szellemével, tudnak különbséget tenni köztük igazán. De most a sátán ügynökeiről akarok beszélni a gyülekezetekben. Nem azokról van szó, akik titkos kultuszok tagjai és gyülekezetbe járnak (talán vezetők is), tudjuk kik ők. **Hanem azokról beszélek, akik a sátán ügynökeiként mennek el a gyülekezetbe:**

1. Hogy veszekedést és összezavarodást okozzon a gyülekezetben.
2. Hogy szétszórja, szétrobbantsa a gyülekezeteket.
3. Hogy a férfiak és nők aludjanak a prédikáció alatt.
4. Hogy elvonják a figyelmet az alkalom alatt.
5. Hogy lelkeket nyerjenek meg sátánnak.

Miután a fenti dolgokról már írtam a harmadik fejezetben, így csak egy bizonyosságot szeretnék megosztani, ami nemrég történt. A keresztényeknek meg kell maradni Jézus Krisztus minden szavában, mert mikor engedetlenek vagy kompromisszumot kötnek, akkor hajlamosak elesni sátán legkisebb próbálkozásaitól. A keresztények **ki** lettek hívva a sötétségből Isten saját csodálatos **világosságára**. A keresztények el lettek hívva, hogy teljesen elkülönüljenek a világtól és annak kínálatától. **„Ezért tehát menjetek ki közülük, és váljatok külön tőlük”** (2 Kor 6,17 – *megj. ford. itt a bálványokról van szó a szövegben*).

Volt egy testvérnő, J testvérnő. Újjászületett és tagja volt egy élő gyülekezetnek. Később átjött az én felekezetembe. Részt vett a gyülekezeti alkalmakon, eseményeken, és nagyon aktív volt. De egy ponton nagyon gyanús lett a jelleme. Így úgy döntöttünk, hogy páran meglátogatjuk az otthonában és kiderítjük mi baj van vele. Mikor beszélgettünk vele, a benne lévő szellemek fel lettek ingerelve és megmutatták magukat, azt mondták, hogy ez a nő az ügynökük a gyülekezetben. Kiűztük a démonokat és megszabadult ez a hölgy. „Testvérnő, hogy lett sátán ügynöke, mikor teljes tagja a gyülekezetnek?” kérdeztük. A következőt mondta el: Minden egy nap kezdődött, egyik vasárnap délután egy „testvérnő” odament hozzá, és szerette volna jobban megismerni, mivel nagyon csodálta, hogy J milyen keresztény életet él. Elfogadta a barátságát. Elmentek J házába és a testvérnő hozott banánt és földimogyorót, amit meg is ettek. Egy ideig ott maradt nála, majd elment.

Rendszeresen látogatni kezdte őt, és mindig hozott ajándékot J-nek. Ezek között volt ruha, cipő, pénz stb. Párszor J barátnője más lányokat is magával hozott. Ez még egy ideig folytatódott, és mikor a „testvérnő” látta, hogy sikerült kioltania Krisztus fényét J testvérnőben, megváltozott és elkezdte szellemben látogatni őt. J testvérnő kapott egy vörös ruhadarabot, egy követ, egy gyűrűt a jobb lábujjára, és egy láncot a bokájára. Mivel annyiszor evett velük és olyan sok mindent fogadott el tőlük, nem volt esélye a visszafordulásra. Szövetségbe lépett velük és elment a gyűléseikre. Ő is át tudott változni kígyóvá, denevérré pl. Ezután az ügynökük lett, hogy a gyülekezetben nyerjen lelkeket.

Dicsőség Istennek, hogy most már szabad! Minden ajándék el lett pusztítva és most újra boldog az Úrban. Kedves olvasó, az egész egy szokatlan barátsággal kezdődött, és mivel J testvérnőnek nem volt meg a lelkek megkülönböztetésének ajándéka, és nem volt elég figyelmes, ahogy az Úr parancsolja: **„Virrasszatok és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek,”** (Márk 14,38), tévútra ment és beleesett az ellenség markába. A futása pedig a pokolban végződött volna a gondatlansága miatt. A következő dolgokkal könnyen azonosítható sátán ügynökeit:

- Gyűrűt hordanak az egyik nagyujjukon, bokaláncot, orrkarikákat, és fura karkötőket pl.
- Betudnak lépni egy gyülekezetbe és nagyon buzgók lehetnek a gyülekezeti életben, csak hogy egy bizonyos keresztényt elérjenek. Néhány furán viselkedik csak, mások gonoszak.
Ezért kell Isten gyermekének kérnie a lelkek megkülönböztetésének ajándékát, hogy képes legyen őket egy pillantással felismerni. Abban a pillantással ahogy felismered őket, tesznek róla, hogy a közeledbe se menjenek. És az oka pedig az ennek, hogy a mesterük figyelmezteti őket rólad!

A bevásárló helyeken

Elég sokféle módon tevékenykednek az üzletekben. A piac az egyik fő működési területük, ahogyan a hotelek is, ahol várják az embereket. A piacon kiválasztják az áldozatukat, néha terhes nőket, akiknél vételést okoznak, hogy vért szerezzenek a vérbankjuk számára. Néhányukat el is kísérnek hazáig, hogy éjszakánként meglátogassák. Ez a hitetlenekkel történik meg! Bizonyos különleges áruknak, mint pl. nyakláncok, rúzsok, parfümök, és ételek, mint a „tengerpart királynője” szardíniák, ismeretlen eredetűek.

Vannak olyan tettek, amikre a keresztényeknek oda kell figyelniük, mert lehet hogy egy nő vagy egy férfi hirtelen odalép hozzád és megérinti a gyomrodát pl. Ezek az érintések betegségeket okoznak. Ilyenkor Jézus nevében parancsolni kell, és az ellenség minden tervét szét kell zúzni. És az biztos, hogy, amit itt a földön eloldotok vagy megkötök, az úgy is lesz. (Máté 16,19, Mt 18,18)

Kultúra

Fontos látnunk, hogy sok ember úgy lesz beavatva sátán tevékenységeibe, vagy úgy lesz megszállott, ha részt vesz a kulturális szertatásokon és táncokban. A legtöbb kultúránk démonközpontú. (*megj. ford. - az ősmagyar sámánizmus is*). Néhányan barátokon keresztül lesznek démonizáltak, mások bizonyos irományok vagy regények által. Démonok vesznek körül minden bálványt. A bálványokon keresztül fejtik ki az erejüket, hogy bálványimádásba vigyék az embereket. (Zak 10,2). A bálványimádás isteni erőt tulajdonít természetbeli dolgoknak és tisztelet ad kézzel csinált tárgyakkal (Róma 1,18-22). Az Írás a bálványimádást szellemi házasságtörésnek nevezi (Jer 3-8-10). Ezért Isten gyermekének semmi köze sem lehet ilyen dolgokhoz, sem közvetlen, sem közvetett módon, sem véletlenül. Amit nagyvilági életnek neveznek, mint pl. a juju és disco zene is, a sátán ihletéséből jött létre.

Emlékszem, ez az előtt volt mielőtt megtértem, hogy egyik gyűlésünkön sátán a következőt mondta: „Ez a világ az enyém, és uralni fogom az egész világot a hatalmammal, és elpusztítok majd mindenkit, aki az Igazságos nevében hisz.” Sátán nem említette Jézus nevét. Ha bárki megteszi ezt a jelenlétében, akkor az életét kockáztatja. Megígérte nekünk ügynökeinek, hogy kormányzókká és hasonló címet viselő tesz minket. Sátán hazug és valóban a hazugság atyja. Voltak tervek is arról, hogy a nigériai keresztényeket hogyan hallgattassák el azzal, hogy korlátozzák a Bibliák és keresztény irodalmak behozatalát.

Magas pozícióban lévő nem hívőkön keresztül működik, hogy keresztény ellenese politikát és programokat kezdeményezzen. Gyógyító központokat hoz létre, amik vallásosnak tűnnek és ezen keresztül követel lelkeket magának. Ezeket általában **szellemi gyógyulás központoknak** nevezik. Itt rengeteg hazug csoda történik, hogy megtévesszék a klienseket. Sátán nagyon is tisztában van Krisztus második eljövételével és folyamatosan sürgeti az ügynökeit, hogy siessenek és legyenek buzgók a küldetésükben, ezzel a mondattal: „Nincs vesztegetni való időnk.” Kedves Isten gyermeke, sátán nem alszik, neked miért kellene?

Nyolcadik fejezet: A hívó fegyverei

- JÉZUS NEVE
- JÉZUS VÉRE
- ISTEN SZAVA
- KERESZTÉNY DICSÉRETEK

„Végül pedig: erősödjete meg az Úrban és az ő hatalmas erejében. Öltétek magatokra Isten fegyverzetét, hogy megállhassatok az ördög mesterkedéseivel szemben.” Efezus 6,10-11

„Legyőzték őt a **Bárány vérével** és bizonyágtételük igéjével azok, akik nem kímélték életüket mindhalálíg.” Jelenések 12,11

Már sok mindent mondtam az eddigiekben is, de szeretnék néhány javaslatot tenni. Kérlek, legyél **tudatában** annak, hogy **Jézus** nevében ERŐ van! **Erő** van **Jézus Vérében**! Az Írás azt mondja: „megalázta magát, és engedelmes volt mindhalálíg, mégpedig a kereszthalálíg. Ezért fel is magasztalta őt Isten mindenek fölé, és azt a nevet adományozta neki, **amely minden névnél nagyobb**, hogy **Jézus nevére** minden térd meghajoljon, mennyeieké, földieké és föld alattiaké; és minden nyelv vallja, hogy **Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére**” (Fil 2,8-11). Ismét az Ige azt mondja: „Legyőzték őt a **Bárány vérével** és bizonyágtételük **igéjével** azok, akik nem kímélték életüket mindhalálíg” (Jel 12,11). Legyen **Jézus** neve mindig az ajkaidon! Ez a kettő, a név és a vér, széttöri sátán terveit, és tulajdonképpen elpusztítja sátán és ügynökeinek stratégiáit.

Emellett, meg kell tanulnunk, hogy mindig dicsérjük Istent. Erő van a dicsőítésben. Volt egy pásztor – I.K. Ebute Mettában vezetett egy gyülekezetet. A célpontom volt, és a vád ellene ez volt:

1. Megzavarta a békénket, mert reggelenként összehívta az embereket, pl. tanított a korai órákban.
2. Egy hangosbeszélővel kiment a buszállomásra és ott prédikált. Nem hagyta abba, hanem folytatta a démonok megkötözését pl.
3. A gyülekezetében is prédikált a sötétség erőiről, ezzel leleplezve azokat, és utána elkezdte megkötözni a démonokat.
4. Rengeteget imádkozott.
5. Mindig énekelt és dicsérte az Urat.

Elküldtem a követeimet hozzá, de nem tudták megölni, ezért úgy döntöttem, hogy magam intézem el. Láttam, hogy sétál az úton. Érdekes itt megemlíteni, hogy bármikor, mikor érte mentünk, felhőoszlopokat láttunk a jobb és bal keze felől, amik vele mentek. Ezek feltartóztattak minket. De ezen a napon nem láttam semmit, így nem volt kétségem sem afelől, hogy sikerülni fog. Megparancsoltam az esőnek, hogy essen, így egy villámmal agyoncsaphatom ezt az embert. Elkezdett esni és villámlani. Minden környékbeli fa kezdte elveszteni az ágait, de a pásztor csak örömtelien énekelt. Még mindig emlékszem a refrénre: „**Jézus nevére minden térd meghajol.**”

Amint folytatta az éneket, az eső elállt. Rögton megjelent két angyal az oldalainál, tüzes kardokkal. A szemeik és a kardjaik olyanok voltak, mint a tűz lángjai. Azután egy erős szél felkapott és egy másik városban találtam magam! Meghiúsították a tervemet, de mivel annyira meg voltunk keményedve, azt mondtam: „Ez az ember újra megszökött!” A pásztor nem is tudott a szellemi harcról, ami érte folyt. Láthatjátok, hogy Isten gyermekeit **jól őrzik**. Amikor az Ige azt mondja, hogy: „**semmi se árthasson nektek,**” akkor azt úgy is érti! (Lk 10,19)

A másik bizonyság egy velem egy buszon utazó keresztényről szól. Nagyon buzgó volt, és kis füzetecskéket kezdett el osztogatni a buszon. Mikor nekem akarta adni, én elutasítottam. Elkezdett prédikálni. Ingerült lettem és megütöttem a gyűrűmmel. Azért, hogy megöljem. Ezután a fiú felkiáltott: „**Jézus vére!**” Azonnal fényesség és tűz jelent meg, majd egy angyal jött. Egy erős szél újra felkapott engem nagy erővel és letett a sűrű dzsungelben. Ha nem lettem volna sötét erővel felfegyverkezve, akkor ott ragadok a dzsungelben. A keresztény nem tudott a harcról, ami érte ment. Csak annyit tudott, mint a többi utas, hogy eltűntem a buszból!

Jézus neve vagy Jézus Vére a hívő szájában tüzet küld ki. Az Ige ezt írja: „**Erős torony az Úr neve, oda fut az igaz, és védelmet talál.**” Példabeszédek 18,10

Kedves olvasó, ha Isten gyermeke vagy, emlékezz, hogy magasztossá tette a nevét és szavát (Zsoltárok 138,2), így valld meg Isten szavát, és hidd, hogy amit kimondasz, az **úgy is lesz**. Ez Isten **ígérete!**

Elmondanám, hogy csak azt vagy képes megvallani, amit tudsz. Az Írás bátorít, hogy gyönyörködjünk Isten Igéjében, elmélkedjünk róla nappal és éjjel. (Zsolt 1,2) Ahhoz, hogy jól osztd meg az Igazság szavát, ismerned kell azt. A Kol 3,16 azt mondja: „A Krisztus beszéde **lakjon** bennetek gazdagon.” És Zsoltárok 1,1-3: „Áldott az a férfi, aki nem jár a gonoszok tanácsa szerint, nem áll rá a bűnösök útjára és nem ül be a csúfolódok székébe. Az Úr törvényében **gyönyörködik**, és az Úr törvényéről **elmélkedik nappal és éjjel**. Olyan lesz, mint a folyóvíz mellé ültetett fa, amely idejében meghozza meghozza gyümölcsét, és **nem hervad el a lombja**. Minden sikerül, amit tesz.” Maradj közel az Bibliához, imádkozz szüntelenül, legyen egy éneklő szíves és állj meg, gyakorold a hatalmat, amit az Úr Jézus Krisztus adott neked!

Kilencedik fejezet: Hogyan tovább?

„A Lélek és a menyasszony így szól: Jöjj! Aki csak hallja, az is mondja: Jöjj! Aki szomjazik, jöjjön! Aki akarja, vegye az élet vizét ingyen!” Jelenések 22,17

Ha elolvastad ezt a bizonysgot, nincs szükséged további prédikálásra ahhoz, hogy átadd az életed Krisztusnak. Az Írás azt mondja: „A tolvaj (sátán) csak azért jött, hogy lopjon, öljön és pusztítson. Én (Jézus Krisztus) azért jöttem, hogy életük legyen, sőt bőségben éljenek.” Jn 10,10

Sátán gyűlöl téged és rengeteg módot eszelt ki rá, hogy magával vigyen a pokolba. Ezt láthatod ebből a bizonysgból. Ha sátán ígéretet tesz neked, vagy ajándékot ad, tudd, hogy hátsó szándék van mögötte. Sátán egy hazug és a hazugság atyja. (János 8,44) Isten az ellenségednek hívja, miért nem hinnéd el Isten szavát?

Nem véletlen, hogy a kezvedbe került ez a bizonyság. Vizsgáld meg magad és legyél benne biztos, hogy Krisztusban vagy. Nem csak magadat csapod be azzal, hogy ha „**gyülekezetbe járó**” maradsz és nemtörődöm maradsz **életed legfontosabb döntését** illetően.

Könyörgünk neked Krisztusért: **Békélj meg Istennel**. Ha még nem vagy megmentve, akkor Isten Igéje szerint ez azt jelenti, hogy nem fogadtad el Jézus Krisztust Uradnak és személyes Megváltódnak még, amit vízbe való merítés követ. Bátorítunk, hogy tedd meg késlekedés nélkül.

Holnap már késő lehet.

(Zsidók 3,15)